Migrație și integrarea europeană. Dinamica incluziunii în spațiul european de frontieră

suport de curs

Autor: Conf.univ.dr. Polgár István

Cuprins

- **Capitolul I – CADRU TEORETIC**

I.1 – Definiția demografiei
I.2 – Mărimea, compoziția și caracteristicile populației
I.3 – Sursa informatiilor demografice
Bibliografie

- **Capitolul II – MIGRATIA. CONCEPTE ȘI DEFINIȚII**

II.1 – Definiția și cauzele migrației
II.2 – Migrație internă
II.3 – Migrație internațională
Bibliografie

- **Capitolul III – MIGRAȚIA ȘI INTEGRAREA EUROPEANĂ A MIGRANȚILOR**

II.1 – Vulnerabilități sociale in UE
II.2 – Procesele de integrare și coeziunea socială în UE
II.3 – Politica UE de integrare a migranților
II.4 – Planul de acțiune al UE pentru integrare și incluziune
Bibliografie

Chapter I
CADRU TEORETIC

- pe măsură ce economia se extinde pentru a deveni din ce în ce mai globală, societatea și locurile de muncă sunt mai diverse decât oricand
- pentru a face față într-un loc de muncă multicultural, este esențial să fiți capabil să lucrați și să vă adaptați la stilurile și obiceiurile de lucru ale oamenilor de diferite vârste și identități culturale.
- pentru a fi un candidat de succes, trebuie să fii capabil să demonstrezi sensibilitate și conștientizare față de alte persoane și culturi.
- Globalizarea, mobilitatea și dorința angajaților de a avea o carieră internațională au adus în atenția companiilor din Europa subiectul numit managementul diferențelor culturale
- Organizațiile pot fi eterogene (multiculturale) pe mai multe linii: gen, rasă, etnie, religie.

- Problemele demografice și problemele migrației sunt două dintre elementele cheie ale societății moderne, aducând beneficii și conflicte atât locurilor de primire, cât și celui de origine și ridicând probleme de securitate, măsurători sociale și multiculturalism în lumea noastră globalizată.
- Una dintre marile provocări ale Europei contemporane este legată de migrație și de nevoia de integrare europeană a comunităților minoritare, inclusiv a imigranților.
- Evaluările efectuate au arătat că există o mare nevoie de expertiză și politici privind integrarea europeană a minorităților atât în țările lor de origine, cât și în noile țări gazdă atunci când avem de-a face cu migrația.
- Pe măsură ce economia se extinde pentru a deveni din ce în ce mai globală, societatea și locurile de muncă sunt mai diverse decât oricând. Pentru a reuși într-un loc de muncă multicultural, este esențial să fiți capabil să lucrați și să vă adaptați la stilurile și obiceiurile de lucru ale oamenilor de diferite vârste și identități culturale. Pentru a fi un candidat de succes, trebuie să fii capabil să demonstrezi sensibilitate și conștientizare față de alte persoane și culturi.
- În prezent, mobilitatea internațională a forței de muncă în Uniunea Europeană este tratată ca un fenomen normal, dar este privită cu un impact mai degrabă negativ decât pozitiv asupra economiilor statelor membre, din cauza dilemei implementării unor politici adecvate pentru integrarea migranților pe piața muncii.
- Una dintre întrebările principale este: „cum să pregătească migranții să se simtă ca acasă și să-i facă pe ei și capitalul uman pe care îl transportă din țările lor de origine o parte integrantă și productivă a comunităților gazdă?”

- Finanțarea pentru migranți și minorități a variat considerabil între statele membre ale UE. Strategiile de direcționare au fost, de asemenea, diferite, cu o distincție între: „acțiuni specifice în care au fost vizați numai migranții și minoritățile; o abordare de direcționare „explicită, dar nu exclusivă”, în care aceștia au fost principalul grup vizat, dar nu singurul; o abordare de integrare și măsuri generale ale Fondului Social European în care acestea se numărau printre o serie de grupuri dezavantajate vizate”

- Unele țări UE au pus un accent mai mare pe ONG-uri ca organizații de livrare responsabile de implementarea intervențiilor FSE care vizează migranți și minorități, altele s-au bazat pe serviciile publice de ocupare a forței de muncă și pe instituțiile de stat locale sau regionale.

- Una dintre contribuțiile distinctive ale UE la conceptualizarea integrării resortisanților țărilor terțe în ultimii 25 de ani a fost accentul pus pe necesitatea de a depăși discursurile de aculturație și asimilare din trecut, precum și politicile care privesc exclusiv obligația resortisanților țărilor terțe de a se integra. în valorile, principiile și modul de viață percepute ale „societății gazdă”.

I.1 Definiția demografiei

- tutorial introducere în demografie
  https://www.youtube.com/watch?v=2vr44C_G0-o

Ce este demografia?

Demografia este studiul populațiilor umane – dimensiunea, compoziția și distribuția lor în spațiu – și procesul prin care populațiile se schimbă.Nașterile, decesele și migrația sunt „cele trei mari” ale demografiei, producând împreună stabilitatea sau schimbarea populației.

Compoziția unei populații poate fi descrisă în termeni de caracteristici demografice de bază:

– vârsta, sexul, familia și starea gospodăriei

După caracteristicile contextului social și economic al populației:

- limbă, educație, ocupație, etnie, religie, venit și avere.

Distribuția populațiilor poate fi definită la mai multe niveluri:

- local, regional, național, global

Cu diferite tipuri de limite:

- politic, economic, geographic

Demografia este o componentă centrală a contextelor societale și a schimbărilor sociale.

- Astăzi, există un interes tot mai mare în rândul publicului pentru demografie, deoarece „schimbarea demografică” a devenit subiect de dezbateri politice în multe țări dezvoltate.
- Majoritatea acestor țări au rate ale natalității sub nivelul de înlocuire de 2,1 copii per femeie și, în același timp, speranța de viață a crescut considerabil și continuă să crească – o evoluție numită uneori „îmbătrânirea societăților”.
- În timp ce demografia nu poate oferi sfaturi politice cu privire la modul de abordare a schimbărilor demografice, demografii caută să descrie fenomenele legate de această schimbare și să înțeleagă cauzele acestora.
- Folosind date fiabile și prelucrarea statistică a acestor date, cercetarea demografică modernă îmbrățișează multe discipline științifice, inclusiv matematica, economie și alte științe sociale, geografie sau biologie.

I.2 Mărimea, compoziția și caracteristicile populației

- Dimensiunea populației are trei fațete:
- Prima este dimensiunea absolută. Dimensiunea absolută a populației pământului a atins 8 miliarde în 2018 și se preconizează că va crește până la aproape 11 miliarde de oameni până în secolul viitor.
- O a doua fațetă a distribuției mărimii populației, de asemenea, are propriile sale consecințe. De exemplu, cetățenii țărilor occidentale sunt uneori alarmați că cetățenii țărilor non-occidentale îi depășesc în număr acum și îi vor depăși numeric cu și mai mult în viitor, în funcție de distribuție sau dimensiunea relativă.
- A treia fațetă a mărimii populației este densitatea. Una dintre principalele consecințe ale dimensiunii mari și ale distribuției inegale a populației este că poate duce la populații aglomerate sau dens așezate.

Compoziția

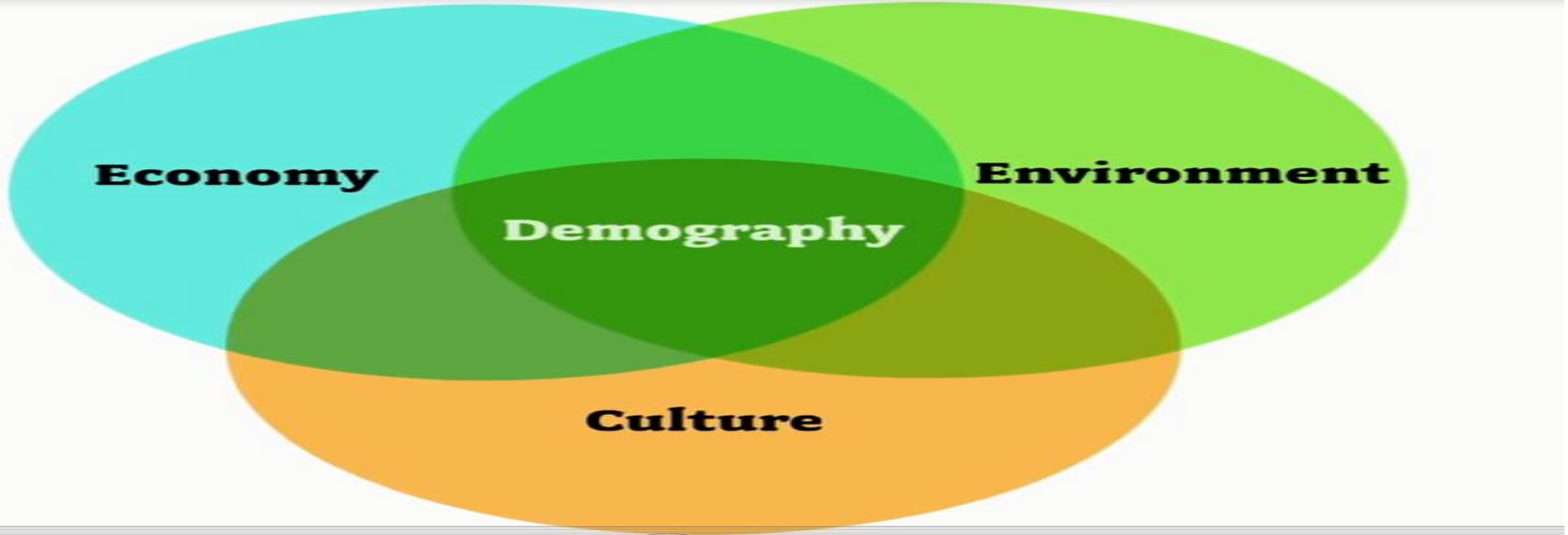
- Tema compoziției reamintește prima noastră întrebare demografică, cu un accent suplimentar: Câți oameni, de ce fel, sunt unde? În ilustrația de la clasă, observați compoziția când ai luat notă de femei și bărbați, de cei mai tineri și mai în vârstă decât tine și de numerele de la diferite cursuri.
- Demografia merge dincolo de simpla numărare a numerelor absolute în categorii, ci doar de a compara numerele, concentrându-se pe dimensiunea relativă a categoriilor. Astfel, veți vedea utilizarea frecventă a distribuțiilor procentuale și a diferitelor rapoarte în descrierile demografice ale compoziției populației.
- Demografia se concentrează, de asemenea, pe trăsăturile care sunt în mod inerent legate de modificarea mărimii și compoziției populației, cum ar fi nașterea, moartea sau trecerea de la o populație la alta. Variabile precum vârsta și, în unele cazuri, sexul sunt din nou importante în acest context, deoarece aceste trăsături sunt legate de biologia de bază.
- Demografia are, de asemenea, preocupare pentru caracteristicile unei anumite compoziții care sunt folosite ca bază pentru atribuirea rolurilor societale. Deoarece o mare parte din comportament este legată de vârstă și sex, aceste caracteristici sunt folosite și de oameni pentru a atribui roluri sociale. Puțini dintre cei din clasa ta sunt „copii” sau „bătrâni”, dar majoritatea sunt adulți tineri.

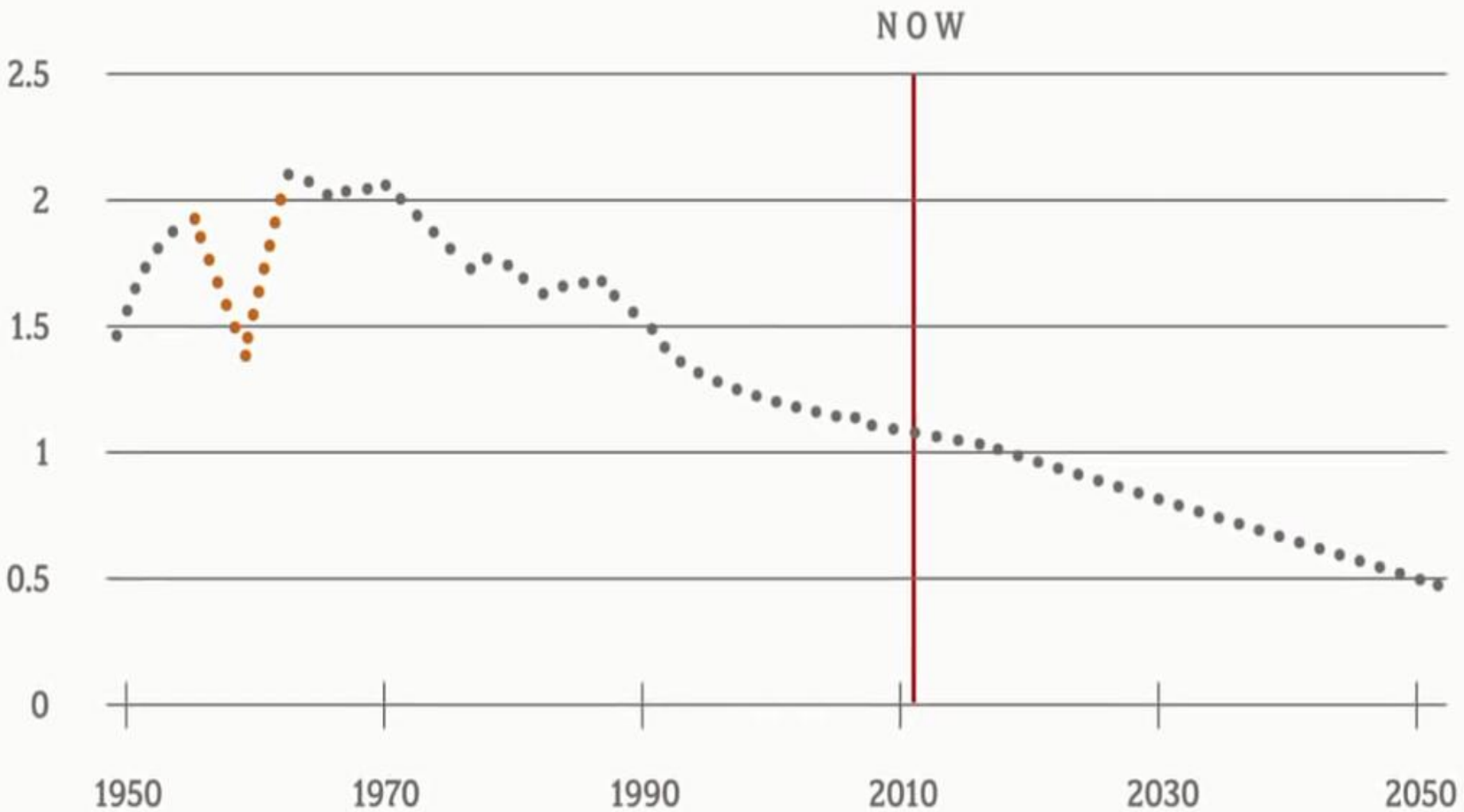
POPULATION PROBLEMS

1. *A billion people are hungry*
2. *A billion people are living in slums*
3. *Nearly a billion people are illiterate*
4. *Millions of women don't have access to contraception*

How does demography relate to other fields?

Annual Growth Rate (%)

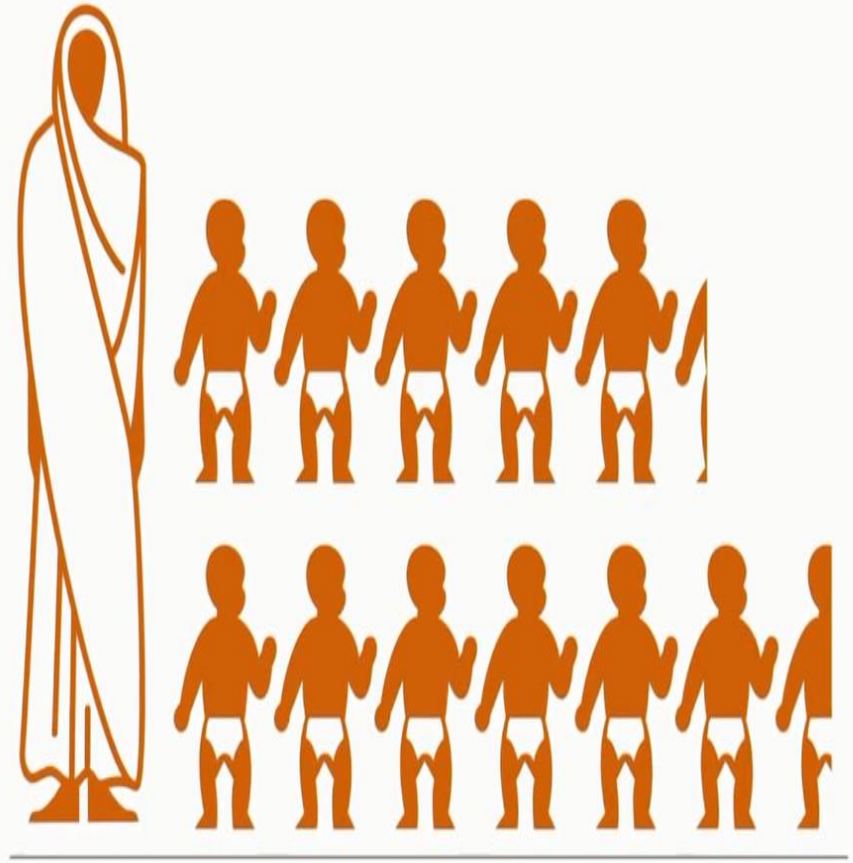

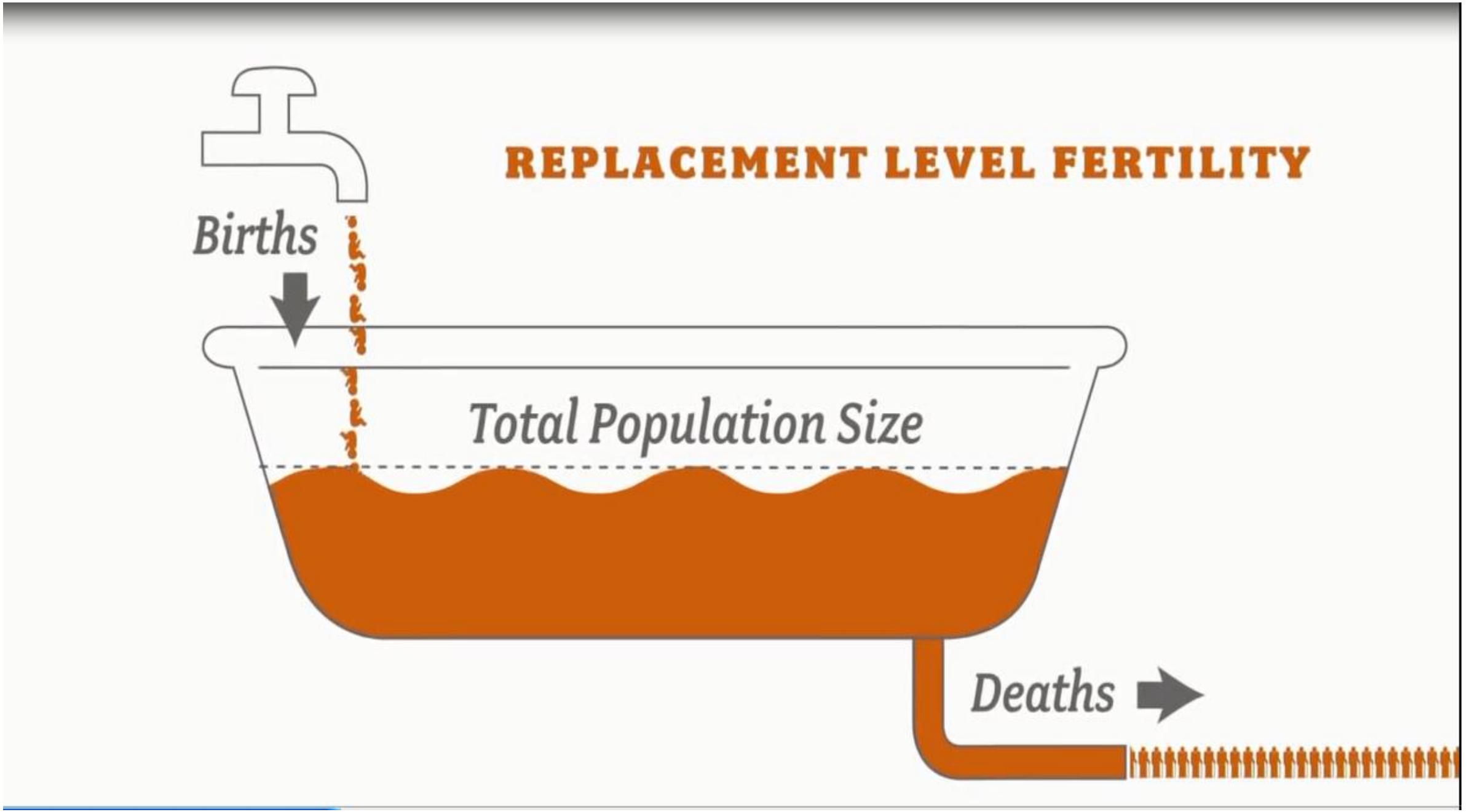
1950s

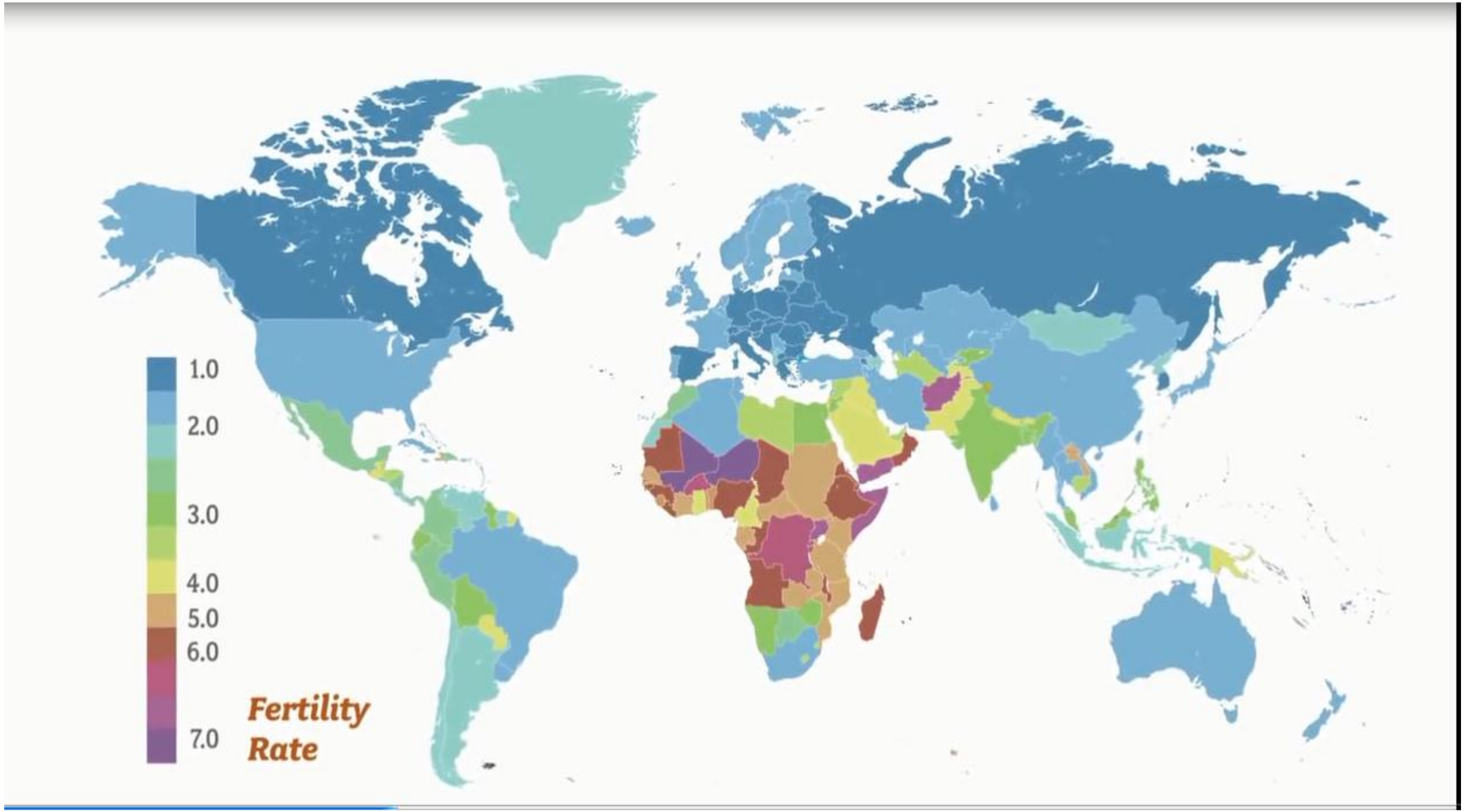

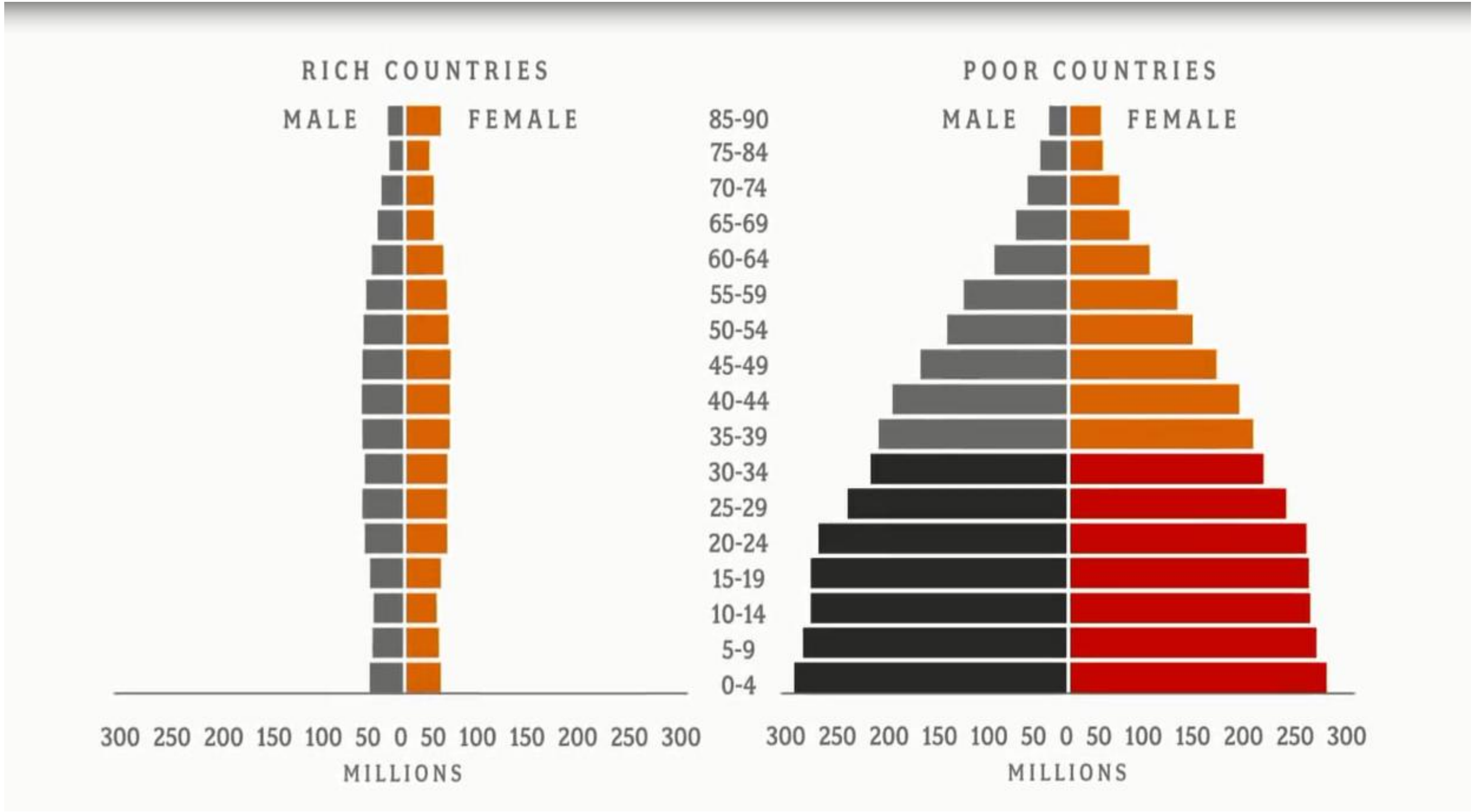
2000s

2000s
5.1 kids
1950s
6.6 kids

REPLACEMENT LEVEL FERTILITY
Births
Total Population Size
Deaths

1.0
2.0
3.0
4.0
5.0
6.0
7.0
Fertility Rate

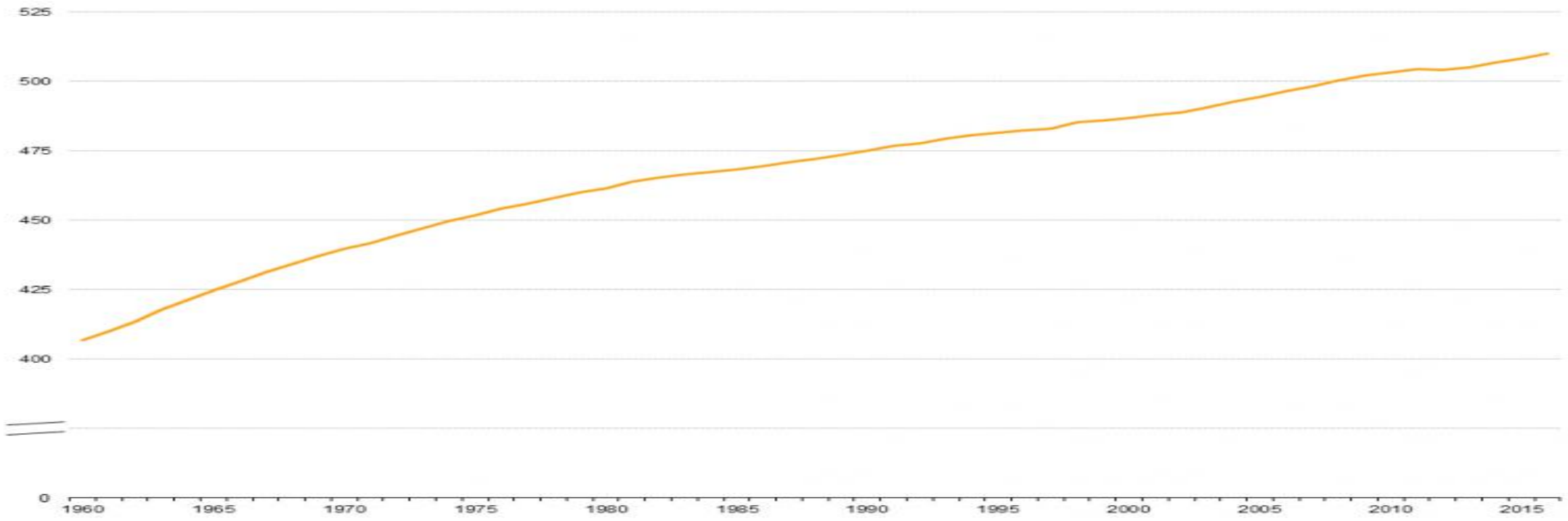

RICH COUNTRIES
MALE
FEMALE
POOR COUNTRIES
MALE
FEMALE
85-90
75-84
70-74
65-69
60-64
55-59
50-54
45-49
40-44
35-39
30-34
25-29
20-24
15-19
10-14
5-9
0-4
300 250 200 150 100 50 0 50 100 150 200 250 300
MILLIONS
300 250 200 150 100 50 0 50 100 150 200 250 300
MILLIONS

- creșterea permanentă a populației (12b până în 2050)
- creștere mai lentă (de la 74 m/an la 31 m/an)
- îmbătrânirea populației (25% peste 65 de ani)
- creşterea urbanizării

Populația **UE-25**

situația demografică actuală din UE-25 este caracterizată de creșterea continuă a populației. În timp ce populația UE-25 în ansamblu a crescut în 2019, populația a 11 state membre ale UE a scăzut

I.3 Sursa informatiilor demografice

- Eurostat colectează date din statele membre ale UE și din alte țări care participă la exercițiul său de colectare a datelor demografice în legătură cu populațiile începând cu 1 ianuarie în fiecare an.
- Definiția recomandată este „populația rezidentă obișnuită” și reprezintă numărul de locuitori dintr-o anumită zonă la 1 ianuarie a anului în cauză (sau, în unele cazuri, la 31 decembrie a anului precedent).
- În conformitate cu recomandările internaționale ale Națiunilor Unite, definiția „reședinței obișnuite” se bazează pe o perioadă de referință de 12 luni, cu alte cuvinte, cei incluși ar trebui să fi locuit la locul lor de reședință obișnuită pentru o perioadă continuă de cel puțin 12 luni.
- Înainte de data de referință sau au ajuns la locul lor de reședință obișnuită în cursul celor 12 luni înainte de data de referință cu intenția de a rămâne acolo cel puțin un an.
- Cu toate acestea, țările pot raporta către Eurostat cifrele privind populația pe baza datelor din cel mai recent recensământ, ajustate de componentele schimbării populației care au fost produse de la ultimul recensământ sau, alternativ, cifrele populației care se bazează pe populația înregistrată/legală.

Demography:

- Gives you the tools and analytical perspectives to understand the world around you
- Gives you the equipment to solve problems mentally
- Is the means to intervene more wisely and effectively in the real world to improve our well-being

Bibliografie

- Jennifer Hickes Lundquist, Douglas L. Anderton, David Yaukey, Demogrpahy. Study of Human Population, Waweland, 2015
- R.W.Hiorns, Demographic Patterns in Developed Societies, ISBN 9781032551296, Routledge, 2023
- Lester R. Brown, Hal Kane, Full House. Reassessing the Earth's Population Carrying Capacity, Routledge, 2023
- David A. Swanson, The Frontiers of Applied Demography, Springer, 2017
- Wolfgang Lutz, Advanced Introduction to Demography, **ISBN:** 978 1 78990 148 1, Edward elgar publsihing, 2021
- Billystrom Jivetti, Md. Nazrul Hoque, Population Change and Public policy, Springer, 2020
- Richard K. Thomas, Concepts, Methods and Practical Applications in Applied Demography, Springer International Publishing AG, 2018
- Dudley L. Poston, Jr, Leon F. Bouvier, *Population and Society: An Introduction to Demography, Cambridge, 2010*
- Robert Woods, Philip Rees, Population Structures and Models Developments in Spatial Demography, Routledge, 2023
- Massimo Livi Bacci, *Populaţia în istoria Europei*, Iaşi, 2003
- Traian Rotariu, *Demografie şi sociologia populaţiei*, vol. 1-2, Iaşi, 2008
- Ioan Bolovan, Sorina Paula Bolovan, "Transylvania until World War I: Demographic Opportunities and Vulnerabilities", in vol. *Pursuing Diversity. Demographic Realities and Ethno-Confessional Structures in Transylvania*, Romanian Academy-Center for Transylvanian Studies, 2010, pag. 73-120
- Lester R. Brown, *Probleme globale ale omenirii*, Bucureşti, 2005
- Antonio Ricci, "Main Trends in the International Migrations. Recent Developments of the Migration Flows, in Italy and World-wide", în vol. *Nationalisms identities and European enlargement. Case study on the 20th and the New Century*, ed. By A. Carteny and Giuseppe Motta, Cluj-Roma, 2004, p. 145-167
- Anneliese Baldaccini, Elspeth Guild, Helen Toner, *Whose Freedom, Security and Justice? Eu Immigration and asylum law policy*, Hart Publishing, 2007.
- Klaus J. Bade, *Legal and illegal imigration into Europe: experiences and challenges*, European Review, vol. 12, nr. 3, 2019, pp. 339-375.
- *Histoire des populations de l'Europe*, tome III, sous la direction de Jean-Pierre Bardet et Jacques Dupaquier, Paris, Fayard, 2009
- Samantha Currie, *Migration, Work and Citizenship in the Enlarged European Union*, Ashgate, 2008.
- Elspeth Guild, Joanne van Selm, *International Migration and Security,* Routledge, 2005.
- M. Ştefan et alii, *Securitatea mediului şi mediul de securitate*, Editura Printech, Bucureşti, 2008
- Polgar Istvan, Vasile Cucerescu, Radics Zsolt (eds.), *Minorities and European Frontiers Eurolimes*, nr. 22, , Oradea, 2016, p.211

Chapter II
MIGRATIA. CONCEPTE ȘI DEFINIȚII

II.1 Definiția și cauzele migrației

- Migrația este, în primul rând, o activitate umană normală. Ființele umane s-au mutat întotdeauna dintr-o țară, o localitate, un loc de reședință pentru a se stabili într-o altă țară.
- Avem tendința de a migra din casele familiilor noastre sau ale tutorilor noștri în propriile noastre case. Migrăm între regiuni, orașe și orașe. Și migrăm și între țări.
- Migrația este mișcarea oamenilor dintr-un loc în altul. Migrația poate fi în interiorul unei țări sau între țări. Migrația poate fi permanentă, temporară sau sezonieră.
- Migrația are loc din mai multe motive. Acestea pot fi economice, sociale, politice sau de mediu.
- Factorii de împingere și trage determină migrarea. Migrația afectează atât locul lăsat în urmă, cât și locul unde se stabilesc migranții. Aceste efecte pot fi atât pozitive, cât și negative.

II.2 Migrație Internă

- migrația este a treia componentă a schimbării populației și, de-a lungul timpului, a devenit de un interes din ce în ce mai mare pentru demografi datorită influenței sale tot mai mari asupra societății.
- migrația internă este un factor primordial în schimbarea distribuției și compoziției populației, în timp ce migrația internațională se află la niveluri record.
- migrația, sau mobilitatea geografică, este a treia componentă a schimbării populației (împreună cu fertilitatea și mortalitatea).migrația este cel mai dinamic și complex dintre cele trei procese populaționale, precum și cel mai greu de măsurat.

- oamenii se adaugă la o populație prin nașteri și sunt îndepărtați prin decese.
- ne întoarcem acum la al treilea și ultimul mod prin care populațiile își schimbă dimensiunea, și anume migrația.
- persoane pot fi adăugate la o populație prin mutarea în ea sau scăzute prin îndepărtarea de ea.
- Spre deosebire de nașterea și moartea, care apar fiecăruia dintre noi o dată și o singură dată, migrația poate avea loc în mai multe ocazii sau este posibil să nu experimentăm niciodată migrația.
- există două tipuri principale de migrație, și anume, în interiorul unei țări și între țări;
- prima este migrația internă, iar cea de-a doua, migrația internațională.
- dinamica celor două tipuri de migrație diferă semnificativ și multe dintre conceptele și teoriile lor sunt, de asemenea, diferite.
- vom vedea că, deși teoriile lor sunt mai mult sau mai puțin guvernate de factori „împingere” și „tragere”, ele diferă în accentul și focalizarea lor.

- migrația internă reprezintă schimbarea reședinței permanente în interiorul unei țări, care implică o mutare geografică care traversează o graniță politică, de obicei o unitate geografică de tip județ sau județ.
- nu toate schimbările de reședință sunt însă migrații.
- într-adevăr, demografii fac distincția între „mutări” și „migranți”.
- orice persoană care își schimbă reședința, indiferent dacă schimbarea implică mutarea peste drum sau de la Oradea la Cluj, este mutare.
- un migrant este o persoană a cărei mutare rezidențială implică trecerea unei granițe politice.

- putem defini migrația care are loc în interiorul unui stat ca „o mișcare care depășește granițele jurisdicționale.
- mutarile locale – de exemplu, cele din interiorul unui judet, sunt considerate mobilitate rezidentiala”
- definiția unui migrant intern ca unul a cărui schimbare de reședință implică mutarea dintr-un județ în altul este, în general, definiția folosită la nivel mondial; orice persoană care își schimbă reședința prin mutarea dintr-un județ (sau unitate de tip județean) în altul este migrant.
- rețineți că toți migranții se mută, dar nu toți care se mută sunt neapărat migranți
- practic, toți, cel puțin o dată în viața noastră, vom fi migranți și de obicei acest lucru se întâmplă devreme în viața noastră, nu mai târziu.
- în țările industrializate moderne, cum ar fi SUA, aproape toată lumea se confruntă cu migrația.

- migrația este un eveniment semnificativ nu numai pentru persoane, ci și pentru comunități.
- migraţia dintr-o zonă în alta are ca efect scăderea dimensiunii populaţiei în zona de origine şi creşterea acesteia în zona de destinaţie.
- În ceea ce privește dinamica creșterii populației pentru comunități, migrația internă este cel mai important dintre cele trei procese demografice (adică, fertilitatea, mortalitatea și migrația).
- diferențele de natalitate și mortalitate între comunitățile din aceeași țară sunt de obicei mici în comparație cu diferențele dintre comunitățile aflate în migrație.migrația este metoda majoră de redistribuire a populației în interiorul unei țări

- migrația se referă la o mutare fizică care implică o schimbare permanentă intenționată a reședinței.
- schimbarea permanentă a reședinței implică faptul că persoana sau gospodăria în cauză intenționează să rămână în noua reședință pentru o perioadă de timp nedeterminată.
- o reședință este definită ca locul în care o persoană doarme și mănâncă de obicei.
- a avea orice reședință implică un anumit tip de permanență în ceea ce este recunoscut drept locuință adecvată, deși anumite categorii de persoane nu au reședințe recunoscute (de exemplu, persoanele fără adăpost).
- Mișcarea zilnică sau sezonieră către și dinspre locuri de muncă sau din motive climatice nu se califică drept migrație, deși astfel de schimbări pe termen scurt ale locației au implicații atât pentru comunitatea de origine, cât și pentru comunitatea de destinație.

- demografii clasifică migrația în două mari categorii – internațională și internă.
- persoanele implicate în migrație fie se deplasează între țări, fie se deplasează în limitele unei singure țări.
- migrația internațională se referă la mișcarea permanentă intenționată între o țară și alta.
- persoanele care migrează într-o țară sunt denumite imigranți, în timp ce persoanele care se mută dintr-o țară sunt etichetate ca emigranți.
- fiecare țară are legi și politici care guvernează migrația internațională, în special imigrația.
- Ex: - in SUA, migratia internationala este reglementata de legile de imigratie care stabilesc conditiile de intrare in tara.
- aceste legi specifică condițiile și limitele specifice țării privind numărul de persoane care se pot muta legal în SUA într-un anumit an.

- migrația internă se referă la schimbarea reședinței într-o anumită țară. Migrația internă este în general mai puțin reglementată (și măsurată) decât migrația internațională.
- în cadrul UE, migrația internă este practic nestingherită, deși legile menite să limiteze creșterea anumitor comunități au o istorie relativ lungă.
- demografii se referă la migranții interni care vin într-o zonă ca fiind imigranți, în timp ce cei care părăsesc o zonă sunt numiți imigranți.
- migrația internă poate fi clasificată fie pe distanță scurtă, fie pe distanță lungă și a fost creată o ierarhie de definiții pentru a reflecta distanța deplasării.
- oricine își schimbă permanent reședința (indiferent de distanță) este clasificat ca mutant, dar pentru ca un mutant să fie din punct de vedere tehnic un migrant în S.U.A., acesta trebuie să își schimbe județul de reședință.

- județul a fost ales pentru distincția mutator/migrant deoarece s-a simțit că, în general, deplasarea peste o astfel de graniță implică schimbări substanțiale în mediile sociale și economice.
- astfel, un migrant se mută, dar cel care se mută nu este neapărat un migrant.
- alte distincții utile reflectă și distanța și natura mișcării.
- migrația intrastatală se referă la mișcarea în interiorul unui stat, în timp ce migrația interstatală se referă la mișcarea între două state.

Concepte și definiții

- de-a lungul anilor, demografii au dezvoltat un set standard de concepte și definiții pentru studierea migrației interne.
- cea mai de bază distincție, deja menționată, este între migrație și mișcarea locală.
- mișcarea locală este schimbarea de reședință pe distanțe scurte în cadrul aceleiași comunități care nu implică trecerea unei limite jurisdicționale a județului.
- migrația este mișcarea geografică care are ca rezultat schimbarea permanentă a reședinței care implică trecerea unui hotar de județ.
- migrația diferă de mișcarea locală prin aceea că un migrant își părăsește comunitatea și se mută într-o nouă comunitate.
- o astfel de mutare implică de obicei și alte schimbări: în școala, locul de muncă, biserica, doctorul, dentistul, bibliotecă, pub-ul, centrul comercial, clubul de noapte, mecanicul auto și alte aspecte instituționale ale vieții de zi cu zi.
- în contrast, cu mișcarea locală, o schimbare permanentă a reședinței nu implică schimbarea principalelor instituții din viața de zi cu zi a mutatorului.
- „Se obișnuiește să se definească migrația drept mobilitate interjudețeană”, deoarece unitățile județene, de cele mai multe ori, „corespund cel mai aproape de dimensiunea medie a unei comunități”

Concluzii

Bogue (1969: 753) a scris că: - „organismul uman tinde să rămână în repaus [adică în aceeași locație rezidențială] până când este impins la acțiune de o nevoie nesatisfăcută sau de amenințarea disconfortului. . . . Migrația [teoriile încep astfel] cu premisa că fiecare plecare către o nouă comunitate, adică mișcarea migratoare, este fie un răspuns la o nevoie imperioasă despre care persoana crede că nu poate fi satisfăcută în reședința sa actuală, fie este o fugă dintr-o situație care din anumite motive a devenit nedorită, neplăcută sau intolerabilă.

II.3 Migrația internațională
part 1

- liberalizarea economiilor la nivel global, creșterea interdependenței între națiuni, noile infrastructuri de transport, creșterea inegalităților de venituri și a disparităților demografice la nivel mondial au oferit contextul în care au avut loc mișcările recente ale populației.
- în paralel, tensiunile geopolitice contemporane și crizele de mediu au generat la nivel local mai multe fluxuri.cele mai semnificative schimbări constă mai degrabă în compoziția, orientarea și dinamica fluxurilor de migrație internațională
- în raport cu modernizarea societăților, evoluția statutului femeii și noile strategii familiale de supraviețuire și prosperitate, procentul femeilor migrante a crescut.
- aproape unul din doi imigranți din lume este o femeie – deși această situație nu este universală.

- migrația a fost mult timp tratată ca un fenomen independent și oarecum marginal.
- acest lucru a venit datorită percepției sale ca o dinamică temporară, chiar și ca o anomalie, de către factorii de decizie politică și savanții din Europa de Vest până în anii 1980.
- în această perspectivă, experiențele migranților au fost considerate în mod înșelător ca fiind separate de destinul societăților de așezare.
- mai târziu, când noile politici de integrare au fost concepute ca răspuns la constituirea comunităților de migranți în țări precum Germania, Franța, Marea Britanie și Țările de Jos, așezarea și inserția socială au fost analizate ca procese unidirecționale care au fost adesea asociate teoretic cu o distanță mai mare. a persoanelor si familiilor din tara de origine.

- odată cu realizarea necesității economice și demografice pentru imigrare în societățile postindustriale, se observă o schimbare în modul în care societățile de primire percep migranții.
- ideea stabilirii lor pe termen lung este din ce în ce mai integrată în imaginația națională, deși cu unele variații contextuale puternice.
- dar, în același timp, viziunea tradițională a migrației ca o problemă și chiar o amenințare este încă inveterata.
- pentru a face față reprezentărilor societale contradictorii, cercetătorii abordează noi întrebări.
- ei analizează percepția publicului asupra imigrației și efectele acesteia asupra societății de primire, precum și modul în care astfel de reprezentări implică distincția dintre imigranții legali și cetățeni sau dintre imigranți și copiii lor.
- imigrația contemporană și incidența acesteia asupra diversificării etnice în Europa de Vest, America de Nord și alte regiuni ale lumii ridică problema integrării minorităților etnice în comunitatea imaginată și acceptării lor în comunitatea politică a națiunii.

The migration

Mobility

(A person/people's movement within social or geographical system)

- Social mobility
  - Vertical
  - Horizontal
- Geographical mobility
  - Migration
    - Inter-generational
    - Intra-generational
      - permanent
      - temporary

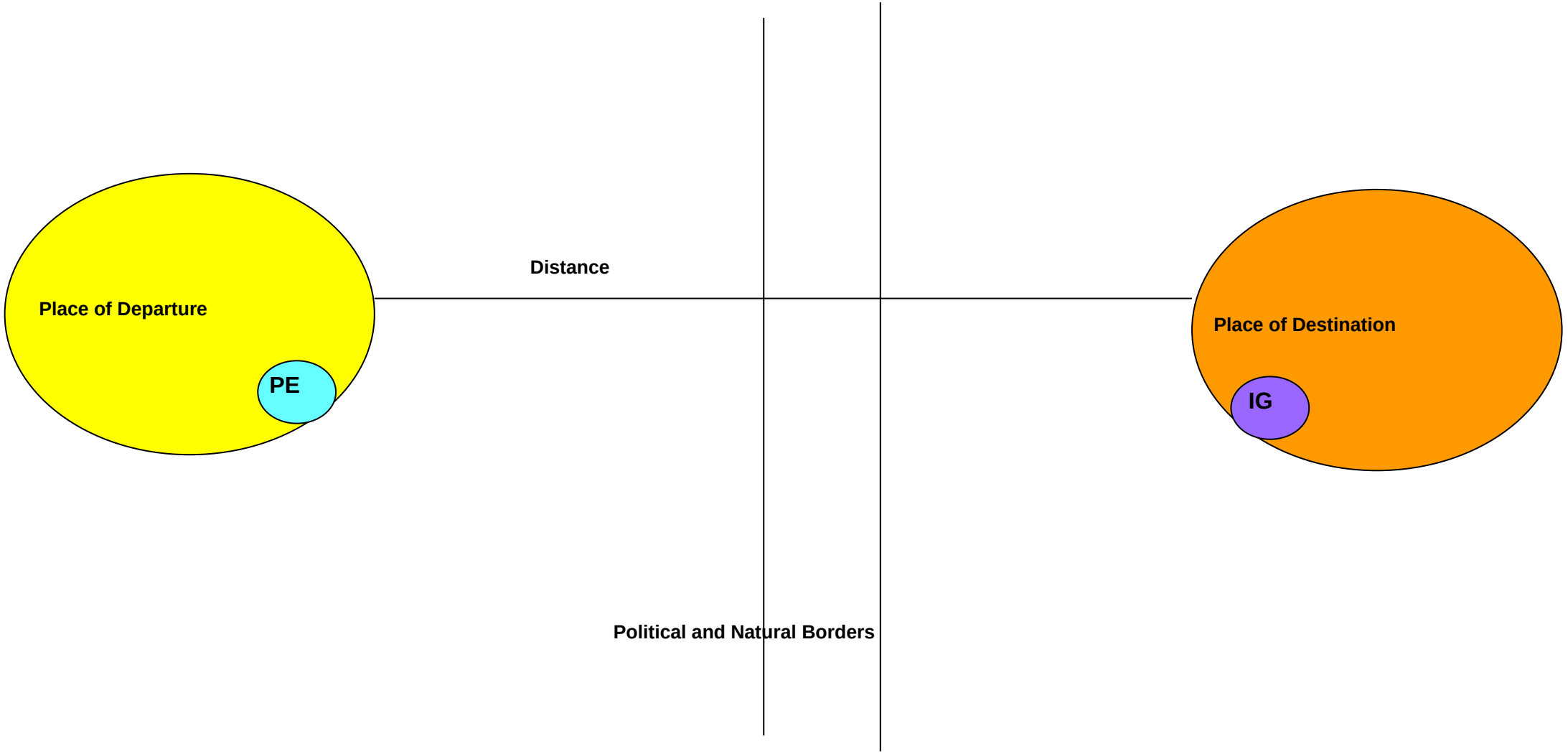
        (circular migration)
  - other movements

    (cummuting, holiday travels)

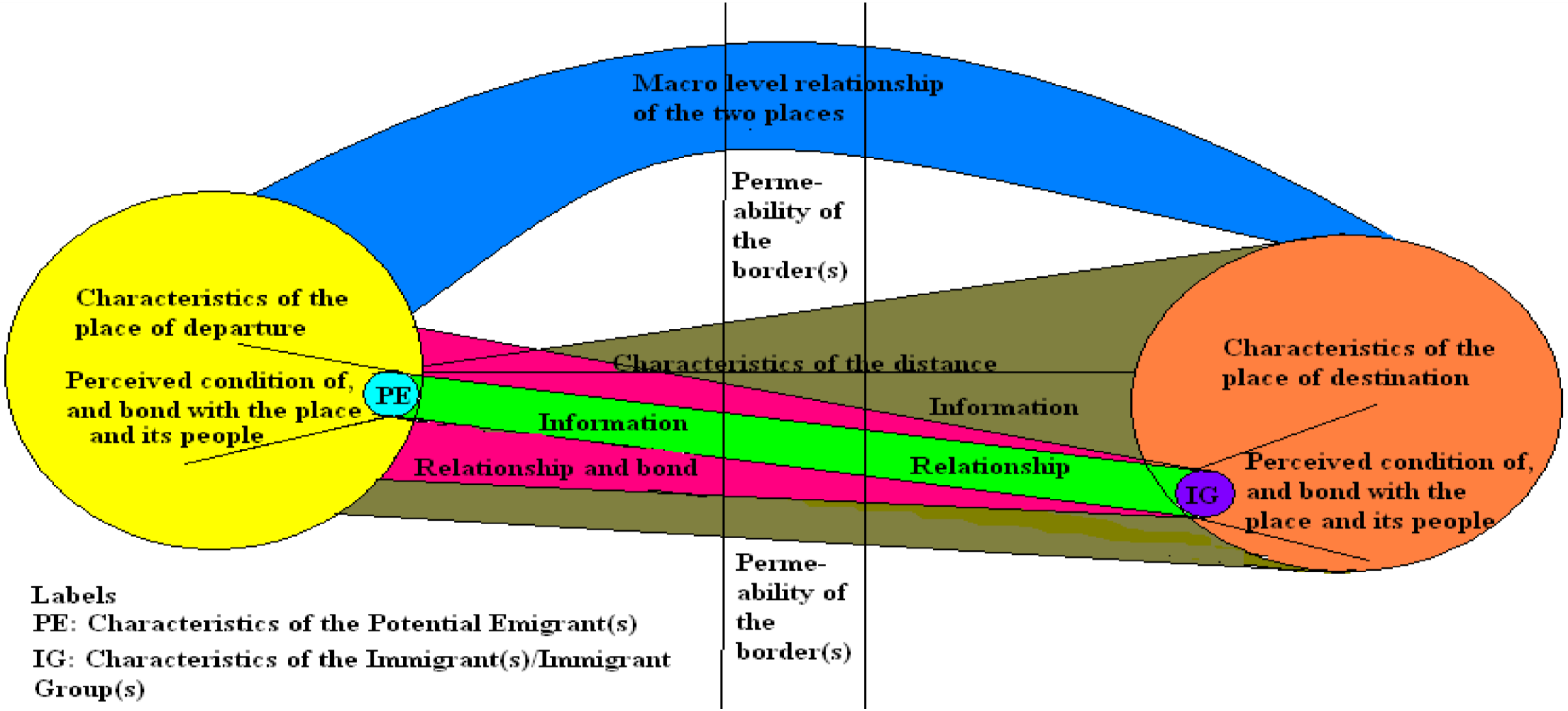
Elementele migrației

1. migranți, imigranți, emigranți, refugiați, solicitant de azil (o persoană care, din teama de persecuție din motive de rasă, religie, grup social sau opinie politică, a trecut o frontieră internațională într-o țară în care speră să să i se acorde statutul de refugiat)
2. locul de plecare, țara de origine, patria
3. loc de destinație, locuri/țări de primire
4. Frontiere
5. distanta

Migration

Place of Departure
PE
Distance
Place of Destination
IG
Political and Natural Borders

Migration models

Tendințele generale ale migrațiilor contemporane

1. globalizarea migraţiei
2. accelerarea migraţiei
3. diferenţierea migraţiei
4. feminizarea migraţiei
5. politizarea crescândă a migraţiei
6. proliferarea tranziţiei migraţionale

Modele ale migrației

Teoriile economice ale migrației
– Teoria neoclasică
– model push-pull
– Teoria pieței muncii duale (sau segmentate).
– Noua abordare economică a migrației forței de muncă

Abordări istorico-structural
– Abordare istorico-instituțională
– Teoria dependenței
– Teoria sistemelor lumii

Abordări interdisciplinare
– Teoria sistemelor de migrație
– Teoria rețelelor de migrație
– Teoria transnațională

Definiții și metode ale statisticilor migrației

• fluxul de migranți: care intră în țară (aflux, intrări sau imigrație) sau care părăsesc țara (ieșire, plecări sau emigrare) – echilibrul dintre aceste cifre: migrație netă

• stoc de migranți: numărul prezenți într-o țară la o anumită data

• născuți în străinătate: include persoanele care au devenit naturalizate, exclude copiii născuți de imigranți în țările de primire dacă sunt cetățeni ai țării respective.

• străini: exclude cei care au preluat naționalitățile țării de primire, dar include copiii născuți din imigranți care își păstrează naționalitatea părinților.

Migrație internațională
part 2

Funcția imigrației forței de muncă în capitalismul European

- liberalizarea economiilor la nivel global, creșterea interdependenței între națiuni, noile infrastructuri de transport, creșterea inegalităților de venituri și a disparităților demografice la nivel mondial au oferit contextul în care au avut loc mișcările recente ale populației.

- în paralel, tensiunile geopolitice contemporane și crizele de mediu au generat la nivel local mai multe fluxuri.

- cele mai semnificative schimbări constă mai degrabă în compoziția, orientarea și dinamica fluxurilor de migrație internațională în raport cu modernizarea societăților, evoluția statutului femeii și noile strategii familiale de supraviețuire și prosperitate, procentul femeilor migrante a crescut.

- aproape unul din doi imigranți din lume este o femeie – deși această situație nu este universală.

- migrația a fost mult timp tratată ca un fenomen independent și oarecum marginal.
- acest lucru a venit datorită percepției sale ca o dinamică temporară, chiar și ca o anomalie, de către factorii de decizie politică și savanții din Europa de Vest până în anii 1980.
- în această perspectivă, experiențele migranților au fost considerate în mod înșelător ca fiind separate de destinul societăților de așezare.
- mai târziu, când noile politici de integrare au fost concepute ca răspuns la constituirea comunităților de migranți în țări precum Germania, Franța, Marea Britanie și Țările de Jos, așezarea și inserția socială au fost analizate ca procese unidirecționale care au fost adesea asociate teoretic cu o distanță mai mare. a persoanelor si familiilor din tara de origine.

- începând cu anii 1950, muncitorii migranți s-au înghesuit în Europa de Vest pentru a ocupa locurile de muncă prost plătite și slab calificate din industriile manufacturiere.
- unii veneau din fostele zone coloniale.
- alții au fost recrutați în regim de muncitor invitat.
- practic toți au ocupat o poziție socială inferioară în domenii cheie ale vieții sociale, în special pe piața muncii și locuințe.
- munca migrantă a îndeplinit o funcție economică și socio-politică pentru capitalism, fiind un proaspăt rezervor de muncă și un mijloc de divizare a clasei muncitoare.
- originea rasismului în expansiunea capitalistă (Stephen Castles, Godula Kosack)

Mechanisme de dominare

- dominația maselor muncitoare de către o mică clasă conducătoare capitalistă nu s-a bazat niciodată doar pe violență.
- stăpânirea capitalistă se bazează pe o serie de mecanisme, unele produse obiective ale procesului economic, altele fenomene subiective apărute prin manipularea atitudinilor.
- două astfel de mecanisme, care au primit o atenție considerabilă de la fondatorii socialismului științific, sunt armata de rezervă industrială, care aparține primei categorii, și aristocrația muncitorească, care aparține celei de-a doua.
- aceste două mecanisme sunt strâns legate, la fel ca și factorii obiectivi și subiectivi care le dau naștere.

Armata de rezervă industrial

- Engels a subliniat că „Manufactura engleză trebuie să aibă, în orice moment, cu excepția perioadelor scurte de cea mai înaltă prosperitate, o armată de muncitori de rezervă șomeri, pentru a produce masele de bunuri cerute de piață în lunile cele mai pline de viață.

- Marx a arătat că armata de rezervă industrială sau surplusul de populație muncitoare este nu numai produsul necesar al acumulării de capital și al creșterii asociate a productivității muncii, ci în același timp „pârghia acumulării capitaliste”, „o condiție de existență a modului capitalist”. de producție'

- numai prin aducerea din ce în ce mai mulți muncitori în procesul de producție, capitalistul poate acumula capital, care este condiția prealabilă pentru extinderea producției și aplicarea unor noi tehnici.
- aceste noi tehnici îi scot din muncă pe chiar oamenii a căror muncă le-a permis aplicarea.
- ei sunt liberi să ofere o rezervă de muncă care este disponibilă pentru a fi aruncată în alte sectoare, după cum cer interesele capitalistului
- întreaga formă a mișcării industriei moderne depinde, așadar, de transformarea constantă a unei părți a populației muncitoare în șomeri sau pe jumătate angajați.

Aristocrația muncii

- este descrisă și de Engels și Marx prin acordarea de privilegii anumitor sectoare de muncă bine organizate, mai ales meșteșugarilor (care, în virtutea pregătirii lor, nu puteau fi înlocuiți cu ușurință de membri ai armatei industriale de rezervă), capitaliștii au putut să submineze conștiința de clasă și asigurarea unei conduceri oportuniste nerevoluționare pentru aceste sectoare

- avantaje speciale, uneori sub forma unor simboluri de statut superior (vestiment diferit, salariu în loc de salarii etc.) mai degrabă decât recompense materiale mai mari, au fost conferite și maiștrilor și lucrătorilor nemanuali, cu scopul de a-i deosebi de alți muncitori și de a determina ei să-şi identifice interesele cu cele ale capitaliştilor.

Imigranții ca nouă armată de rezervă industrial

- soluţia acestor probleme adoptată de capitalismul vest-european a fost angajarea muncitorilor imigranţi din zonele subdezvoltate ale Europei de Sud şi de Est sau din Lumea a treia.

- astăzi, masele de șomeri din aceste zone formează o „surplus populație latentă sau o armată de rezervă, care poate fi importată în țările dezvoltate după cum o impun interesele clasei capitaliste.

- pe lângă această funcție economică, angajarea lucrătorilor imigranți are o funcție socio-politică importantă pentru capitalism: prin crearea unei diviziuni între muncitorii imigranți și indigeni pe linii naționale și rasiale și oferind condiții și statut mai bune lucrătorilor indigeni, este posibil să se dau unor mari secțiuni ale clasei muncitoare conștiința unei aristocrații muncitorești.

- în comparație cu modelele timpurii, imigrarea lucrătorilor în Europa de Vest contemporană are două caracteristici noi.
- primul este caracterul său ca parte permanentă a structurii economice.
- anterior, forța de muncă imigrantă era folosită mai mult sau mai puțin temporar atunci când armata internă de rezervă industrială era inadecvată dintr-un motiv special, cu toate acestea, un număr mare de lucrători imigranți au ocupat poziții cheie în procesul productiv, astfel încât chiar și în cazul recesiunii munca lor nu poate fi dispensat
- a doua este importanța sa ca bază a armatei moderne de rezervă industrială.
- alte grupuri care ar putea îndeplini aceeași funcție, femeile care nu lucrează, persoanele cu dizabilități și bolnavii cronici, membri ai lumpenproletariatului ale căror condiții le împiedică să lucreze, au fost deja integrate în procesul de producție în măsura în care acest lucru este profitabil pentru sistemul capitalist.
- utilizarea unor rezerve suplimentare de acest tip ar necesita măsuri sociale costisitoare

Dezvoltarea imigrației în UE

- în UE trăiesc aproximativ 35 de milioane de migranți, reprezentând aproximativ 4% din populația totală.

- mișcările migratoare și politicile guvernamentale care le direcționează reflectă importanța crescândă și funcția în schimbare a forței de muncă imigrante în Europa de Vest.

- pe la mijlocul anilor cincizeci, însă, au apărut lipsuri speciale de forță de muncă, mai întâi în agricultură și construcții.

- atunci a început recrutarea lucrătorilor străini (inițial pe o bază sezonieră) și aici s-a urmat o politică extrem de restrictivă în ceea ce privește intrarea în familie și așezarea pe termen lung.

- „Rotația” forței de muncă străine a fost încurajată. În această etapă, utilizarea imigranților în țările menționate a urmat modelul antebelic: aceștia au fost aduși pentru a satisface nevoi speciale și, se credea, temporare de muncă în anumite sectoare.

- în anii şaizeci, situaţia se schimba. În ciuda tendințelor ciclice ușoare, era clar că nu va exista o întoarcere bruscă la modelul boom-scădere de dinainte de război.
- numărul muncitorilor imigranți a crescut extrem de rapid la sfârșitul anilor cincizeci și începutul anilor șaizeci.
- schimbarea nu a fost doar cantitativă: imigranții se mutau și deveneau indispensabili în tot mai multe sectoare ale economiei.
- nu mai umpleau golurile în ramuri periferice precum agricultura și construcțiile, ci deveneau o parte vitală a forței de muncă în industrii cheie precum inginerie și chimicale.
- în plus, a existat o competiție tot mai mare între diferitele țări pentru a obține cei mai „dezirabili” imigranți, adică cei cu cea mai bună educație și cea mai mică distanță culturală față de țările de primire.

- Având în vedere potențialul forței de muncă autohtone stagnante și tendința de creștere pe termen lung a economiei, forța de muncă imigrantă a devenit o necesitate structurală pentru capitalismul UE are o dublă funcție astăzi.
- o secțiune este menținută ca o forță de muncă mobilă fluctuantă, care poate fi mutată de la fabrică la fabrică sau ramură la ramură, după cum este cerut de dezvoltarea mijloacelor de producție, și care poate fi aruncată din muncă și deportată după cum este necesar, fără a provoca tensiuni sociale
- cealaltă secțiune este necesară pentru angajarea permanentă în întreaga economie.
- li se oferă condiţii mai bune şi şansa de aşezare pe termen lung.
- cu toate acestea, ei încă îndeplinesc funcția de armată industrială de rezervă, deoarece li se oferă locuri de muncă inferioare, nu au drepturi politice și pot fi folosiți ca o amenințare constantă la salariile și condițiile forței de muncă locale.

Migrațiune internațională
part 3

Migrația internațională și (re)construcția teritorială: locul și rolul migranților ca „graniști” în dezvoltare

- în domeniul migrației, politicile publice au constat în principal în separarea problemelor legate de condițiile de viață și de muncă din țara gazdă și din țara de origine.

- separarea a fost condiția necesară pentru organizarea circuitelor migratorii și înființarea formelor de dominație a unor țări asupra altora.

- s-ar părea că nu mai este în întregime cazul.

- În prezent, problema migrației este legată de dezvoltarea țării de origine.

- o astfel de abordare „disociată” a migrației internaționale a indus politici de migrație care au fost și ele legitimate de categoriile dominante: emigrant în țara de plecare și imigrant în țara de sosire.

- această separare în abordarea politică a migrației îi confruntă pe migranți cu o adevărată dilemă, fiindu-i obligați să se „integreze” în țara de sosire, amintindu-i mereu de datoria pe care o au față de cei care au rămas în țara de origine.
- de câțiva ani, însăși natura migrației internaționale se schimbă radical.
- categoriile de migrație sunt în mod deosebit provocate de practicile migratorii.
- nu mai este la fel de ușor să te opui migrației temporare sau sezoniere în favoarea migrației permanente, sau să te opui migrației economice față de migrația forțată.
- nici nu este ușor să te opui migrației pentru muncă în favoarea migrației pentru studii, sau migrației regulate în favoarea migrației ilegale.
- Există o varietate de motive pentru schimbările care au avut loc în ultimele decenii, inclusiv o schimbare a politicii publice și controale consolidate la frontieră, schimbări pe piața muncii, nesiguranța generalizată a locului de muncă în multe țări, recesiuni economice, o creștere a șomajului, globalizarea. a economiei, răspândirea informațiilor pe planetă, dezvoltarea modurilor de transport și altele.

- aceste schimbări radicale afectează țările sursă și destinație, precum și modelele de circulație.
- mulți factori explică creșterea numărului de potențiali migranți internaționali: muncă și migrații circulare; fuga de violența endemică în unele părți ale lumii, în special în Africa;
- o voință declarată de a învăța din experiență diversificată și de a utiliza mobilitatea ca resursă; a se afirma ca tânăr fără a fi nevoit să se opună bătrânilor sau rudelor;
- dorința de a se mișca; un ritual de trecere între grupele de vârstă și statutul matrimonial; și voința de a servi un interes colectiv sunt câteva dintre posibilele profiluri care fac posibilă înțelegerea proiectelor migratorii ale candidaților la migrația internațională.
- experienţele migratorii sunt astfel diversificate şi multe.reducerea acestora la o singură categorie nu ar face decât să întunece dezbaterea despre politicile de migrație și primirea candidaților pentru mobilitatea internațională.

- în mod similar, clasificările care disting țările de origine și țările de destinație sunt mai puțin eficiente decât înainte. Multe țări sunt acum ambele.
- datorită îmbunătățirilor aduse sistemelor de transport și comunicații, migranții creează legături între diferitele locații din domeniul lor migrator.modificări pot fi observate şi pentru cei care beneficiază de reîntregirea familiei.
- stabilirea pe termen lung într-o țară gazdă sau nașterea copiilor le permite oamenilor, în unele cazuri, să obțină naționalitatea țării de naștere a copiilor, stimulând astfel părinților să își înmulțească legăturile cu țara de origine, fie prin predarea limbii materne, fie prin predarea limbii materne.
- prin organizarea de călătorii care nu pot fi reduse doar la turism.
- astfel, separarea dual㠎ntre țările sursă și țările de destinație, pe de o parte, și între migranții din prima generație și descendenții acestora, pe de altă parte, nu mai este principala caracteristică a sistemelor migratorii actuale.

Modele de migrație și dezvoltare în țările de origine

- relaţia dintre noţiunile de migraţie şi dezvoltare nu este una uşoară.

- asemenea noțiuni sunt încărcate de presupoziții ideologice și politice care duc la dezbateri pasionale.

- de foarte multe ori, abordarea lor depinde de locul din care sunt văzuți – din țările de origine (emigrare) sau țările de destinație (imigrare) – și de cine le analizează – „dezvoltatorul” sau „dezvoltatul”.

- Prin urmare, este necesar să se examineze aceste obiecte mai în detaliu din punctul de vedere al agenților vizați de această legătură, și în special al migranților, pe de o parte, și al factorilor de decizie, pe de altă parte.

- după cum am menționat pe scurt mai devreme, plecările sunt ghidate de nevoi și/sau dorințe.
- decizia, totuși, de a accepta legal un candidat pentru imigrare depinde numai de politica țării de așezare și de nevoile demografice sau de muncă ale acesteia.
- o astfel de decizie nu ține niciodată cont de nevoile de mobilitate ale candidaților sau de preocupările țării lor de origine.
- voința sau nevoia de a menține o creștere economică ridicată duce la cea mai acerbă competiție între țări, fie că sunt bogate sau sărace.
- Într-un astfel de context, conceptul Nord-Sud trebuie într-adevăr să fie redefinita
- Au fost înaintate diferite teorii economice pentru a explica această stare de sărăcie, în general imputată lipsei de dezvoltare, dar rareori legate de migrația internațională.

- în timp ce libera circulație a mărfurilor și a capitalului este menționată în mod regulat ca un factor indispensabil pentru dezvoltarea economică, teoriile economice liberale nu recomandă libera circulație a oamenilor.
- din acest punct de vedere, migrația internațională și dezvoltarea s-ar putea opune reciproc.
- dar sunt inseparabile, fie că relația este analizată din poziția țărilor dezvoltate sau a celor în curs de dezvoltare.
- un număr tot mai mare de țări dezvoltate au nevoie de migranți, tocmai pentru a-și menține nivelul de dezvoltare.
- acest lucru se datorează fie faptului că trebuie să compenseze creșterea insuficientă sau îmbătrânirea populației, fie să își satisfacă nevoile de forță de muncă necalificată și/sau înalt calificată.
- numai migrația internațională poate ajuta la îndeplinirea cerințelor din cele două domenii într-o manieră accelerată

- o analiză diacronică folosind un increment suficient de lungă durată ar arăta, de asemenea, că dezvoltarea unor zone din lume a dus la mișcări majore de populație.
- diferențele de venituri și inegalitatea socială, economică și politică stimulează mobilitatea bunurilor și a capitalului și pe cea a indivizilor.
- migrația internațională și dezvoltarea, ambele, sunt supuse unor fenomene de concentrare;
- de exemplu, în ciuda dispersării aparente a țărilor de destinație a migranților internaționali, trei sferturi dintre aceștia locuiesc în doar 28 de țări.
- teoria convergenței economice, conform căreia zonele sau țările cele mai sărace le-ar ajunge din urmă pe cele mai bogate, nu duce imediat la o scădere a migrației internaționale.
- dimpotrivă, pe măsură ce nivelul de trai crește, migrația internațională devine mai ușoară.

- pe baza studiilor pe termen lung ale dinamicii migrației la nivel național, modelele spațiale și demografice ale migrației internaționale pot fi paralele cu o „cocoașă a migrației” care cuprinde trei faze.
- primul ciclu este cel de stabilire a fluxurilor interne și interregionale, urmat de migrația internațională.
- o astfel de schimbare migratorie este posibilă printr-o altă schimbare – economică – care implică mai puțin protecționism.
- a doua fază a ciclului devine posibilă odată cu stabilirea canalelor de migrație și reducerea costului financiar al călătoriilor internaționale.
- creșterea economică în țările de plecare ar contribui la reducerea numărului de migranți internaționali.

- **a treia fază –** cea a importului de muncă – ar fi apoi sprijinită.
- acest model a fost observat în multe țări europene. Migrația internațională și dezvoltarea țărilor vizate de această formă de mobilitate sunt astfel într-adevăr strâns legate.„cocoșa migratoare” leagă de facto migrația internațională și dezvoltarea țărilor de destinație și de plecare.
- în diferitele faze ale ciclului migrator, migranții trimit bani familiilor lor și dezvoltă proiecte individuale sau familiale.
- profită de șederea lor în străinătate pentru a economisi bani, pentru a descoperi și a transfera ceea ce au învățat în timp ce îl integrează și îl transformă.

- a doua fază a ciclului, o intensificare a plecărilor și o creștere a numărului de migranți în orice țară de sosire, îndeplinește condițiile necesare pentru apariția proiectelor colective de dezvoltare a țării de origine.
- în timpul celei de-a treia etape, se notează într-adevăr mai puține plecări, dar nu neapărat întoarceri.
- între timp, se intensifică mișcările între diferiții poli ai spațiului migrator, se consolidează legăturile și apar noi practici, inclusiv dubla rezidență.
- interacțiunile sociale și spațiale devin posibile și contribuie la schimbări în societățile afectate de aceste mișcări care, la rândul lor, sunt factori de dezvoltare socială și economică.

Bibliografie

- Al-Ali, Nadje & Khalid Koser (2002), New approaches to migration? Transnational communities and the transformation of home. New York/London: Routledge.
- Bommes, Michael & Ewa Morawska (eds.) (2005), International migration research: Constructions, omissions and the promises of interdisciplinarity. Aldershot/Burlington: Ashgate.
- Carrera, Sergio (ed.) (2006), The nexus between immigration, integration and citizenship in the EU. CHALLENGE Collective Conference Paper, April 2006: www.ceps.be.
- European Commission (2003), Communication on immigration, integration and employment. 3 June 2003.
- Faist, Thomas (ed.) (2007), Dual citizenship in Europe: From nationhood to societal integration, Avebury: Ashgate.
- Glick Schiller, Nina, Linda Basch & Cristina Szanton Blanc (1992), Towards a transnational perspective on migration: Race, class, ethnicity, and nationalism reconsidered. New York: New York Academy of Sciences.
- Guarnizo, Luis, Alejandro Portes & William J. Haller (2003), 'Assimilation and transnationalism: Determinants of transnational political action among contemporary migrants', American Journal of Sociology 108 (6): 1211-1248.
- IOM (2003), World migration 2003: Managing migration: Challenges and responses for people on the move, IOM World Migration Report Series, No. 2. Geneva: International Organisation for Migration.
- Papademetriou, Demetrios G. (ed.) (2006), Europe and its immigrants in the 21st century. A new deal or a continuing dialogue of the deaf? Washington, D.C./Lisbon: Migration Policy Institute/LUSO-American Foundation.
- Penninx, Rinus, Karen Kraal, Marco Martiniello & Steven Vertovec (eds.) (2004), Citizenship in European cities: Immigrants, local politics and integration policies. Aldershot/Burlington: Ashgate.
- Penninx, Rinus, M. Berger & Karen Kraal (eds.) (2006), The dynamics of international migration and settlement in Europe: A state of the art. Amsterdam: IMISCOE-AUP Joint Studies Series.
- United Nations (2006), International migration 2006. New York: Population Division, Department of Economic and Social Affairs

- Busschaert, Gautier (2018): *Participatory democracy, civil society and social Europe: A legal and political perspective*, Cambridge: Intersentia
- Cuttitta, Paolo.,(2018): *Repoliticization Through Search and Rescue? Humanitarian NGOs andMigration Management in the Central Mediterranean*, Geopolitics, 23 (3), p. 632–660
- Cuttitta, Paolo, Pécoud, Antoine, Phillips, Melissa (2023): *Civil Society and Migration Governance across European Borderlands*, Journal of Intercultural Studies, Vol. 44, no. 1, p.1-11
- European Commission (2020): *Action Plan on Integration and Inclusion 2021-2027*, COM (2020) 758 final, p. 2-6
- Fauser, M., Di Stefano, C., and Fattorelli, E., (2023): *Multiple Facets of Borderwork. Urban Actors between Migrants' Struggles and State Control*, Journal of Intercultural Studies, Vol. 44, no. p. 13-16
- Freedom House, Nations is Transit (2022): https://freedomhouse.org/report/nations-transit/2022/from-democratic-decline-to-authoritarian-aggression accessed 10.01.23
- Global Data Institute (2022): *IOM Displacement Tracking Matrix (DTM): Migration Trends in The Western Balkans 2022, p. 3-19*
- International Organization for Migration (2020): *South Eastern Europe, Central Europe and Central Asia Regional Strategy 2020-2024*, Vienna, p. 15-18
- Carrera, Sergio (ed.) (2006), The nexus between immigration, integration and citizenship in the EU. CHALLENGE Collective Conference Paper, April 2006: www.ceps.be.
- Papademetriou, Demetrios G. (ed.) (2006), Europe and its immigrants in the 21st century. A new deal or a continuing dialogue of the deaf? Washington, D.C./Lisbon: Migration Policy Institute/LUSO-American Foundation.
- Polgár István, Ioan Horga, Mircea Brie (eds), *Migration and European Integration of Minorities*, Editura Lambert Academic Publishing, Saarbrücken, 2017, p. 377, ISBN 978-3-659-75971-0
- Polgár István, Ioan Horga, Mircea Brie (eds), *Ethnic Minorities and Majorities – Migration and Integration*, Editura Debrecen University Press, 2016, ISBN 978-963-318-606-0
- Polgár, István (2016): *The Phenomen of Migration and Integration of Minorities in the European Union* in *Migration and European Integration of Minorities*, ed. István Polgár, Ioan Horga, Mircea Brie, Saarbrucken: Lambert Academic Publishing, p. 9-11;

Capitolul III
MIGRAȚIA ȘI INTEGRAREA EUROPEANĂ A MIGRANȚILOR

- O provocare a Europei este fenomenul migrației și necesitatea integrării europene a minorităților, inclusiv a imigranților, fapt care necesită noi expertize și politici.
- Fenomenul migrației s-a amplificat în contextul extinderii UE către Europa de Est, milioane de oameni migrând către statele din vestul Europei.
- Problema migrației devine o problemă complexă, internațională în perioada contemporană

III. 1 Vulnerabilități sociale in Europa
part 1

- a doua jumătate a secolului XX va fi amintită ca o epocă caracterizată, în țările europene capitaliste avansate, prin crearea unor sisteme uriașe de protecție a bunăstării.
- susținute de o creștere economică substanțială și de o situație internațională relativ pașnică, țările vest-europene au dezvoltat mecanisme economice și instituționale care au garantat un nivel de trai ridicat pentru marea majoritate a populației.
- principalele riscuri întâmpinate de oameni pe parcursul vieții – boală, șomaj, handicap și bătrânețe – au fost asigurate prin sisteme generoase de protecție de stat.
- la începutul secolului XXI, marea majoritate a populației vest-europene este în posesia garanțiilor sociale și este, practic, protejată împotriva amenințărilor majore care atârnau foarte greu peste capetele generațiilor precedente.

- cu toate acestea, deși sistemele de protecție socială au ajuns acum la un număr mare de persoane, schimbările care au avut loc în ultimele două decenii au creat noi forme de insecuritate și instabilitate, care afectează o mare parte a cetățenilor europeni.
- noul secol a moștenit un paradox ciudat din secolul precedent: incertitudinea și instabilitatea au crescut constant de când capacitatea sistemelor sociale de a oferi protecție împotriva riscurilor sociale a atins maximul istoric.
- Cum poate fi interpretat acest paradox?
- Ce explicație este de oferit?

- un posibil răspuns este de a considera incertitudinea drept efectul inevitabil al unei faze de tranziție în care societatea industrială se destructura odată cu trecerea către o nouă formă de organizare socială.
- prezența simultană a securității maxime și a unei mari nesiguranțe ar reflecta ambivalențe și contradicții care sunt tipice fazelor de tranziție, când elementele de dezorganizare sunt mai predominante decât aspectele de organizare.
- este un fenomen tranzitoriu care reflectă mai mult criza capitalismului organizat decât construirea unei noi ordini sociale.
- după unii sociologi, fragmentarea și dezorganizarea societății care caracterizează perioada actuală din istorie sunt produsul individualizării puternice a relațiilor sociale, până la punctul în care criza și anomia prevalează asupra șansei de inovare.

- conform perspectivei deschise de analiza lui Beck despre societatea riscului, incertitudinea nu este, însă, un sindrom tranzitoriu, ci o trăsătură permanentă a societății postindustriale.
- întrucât societățile industriale erau orientate spre dezvoltarea viitoare, înclinația spre risc era mare: în societățile industriale logica producerii avuției domină asupra logicii producerii riscurilor.
- acestea din urmă au fost considerate efecte secundare latente.
- cu toate acestea, riscurile încetează să mai constituie un efect secundar în societățile postindustriale și se deplasează din ce în ce mai mult în centrul scenei.
- încrederea în capacitatea de a menține riscurile sub control este înlocuită de ideea că riscurile nu sunt complet previzibile și controlabile.
- potrivit lui Beck, „o utopie a securității” cu un caracter deosebit de negativ și defensiv este în creștere.
- nu mai este vorba de a obține ceva bun, ci doar de a evita ce este mai rău: scopul dominant este autolimitarea

Care sunt noile riscuri care apar astăzi în societățile postindustriale?

- așa-numitul „model social european”, care a caracterizat dezvoltarea societăților industriale încă din perioada postbelică, s-a sprijinit pe trei fundamente de bază (cu excepția parțială a țărilor scandinave unde tranziția la societatea postindustrială a avut loc mult mai devreme).

- stabilitate ridicată a angajării,

- programe ample și generoase de asistență social

- persistența legăturilor familiale puternice bazate pe o împărțire a rolurilor pe sexe

- dezvoltarea sistemelor de bunăstare a adus o contribuție substanțială la legătura dintre modelul organizațional dominant în sfera producției și modelul dominant în sfera familiei, oferind protecție împotriva a ceea ce a fost considerat cel mai grav risc social: pierderea unui loc de muncă

- în decursul a câteva decenii, cele trei fundamente (munca, familie și bunăstare) pe care s-au sprijinit societățile europene postbelice și-au pierdut progresiv capacitatea de a asigura bunăstarea și securitatea multor cetățeni.
- conform lui Esping-Andersen, aceste instituții sunt astăzi principalele surse de pericol.
- cei amenințați sunt atât cetățeni la extremele grupelor de vârstă (copii și vârstnici), cât și clasa de mijloc.
- este un proces care a fost definit ca o eroziune progresivă a poziţiilor intermediare

Concluzii part 1:

- așa-numitul „model social european” s-a bazat timp de multe decenii pe o asociere strânsă între angajarea permanentă, stabilitatea în divizarea rolurilor în cadrul familiei nucleare și extinderea progresivă a garanțiilor de bunăstare.
- toate aceste condiții par să lipsească în prezent din cauza nesiguranței mai mari a locului de muncă și a discontinuității în consecință a veniturilor, a tensiunilor organizaționale care au loc în familie și a capacității slabe de inovare a sistemelor europene de bunăstare.
- luate împreună, aceste transformări și inacțiune provoacă o răspândire a vulnerabilității sociale în rândul populației.
- deși literatura despre „noile riscuri sociale” este acum destul de largă, până în prezent nu a existat nicio analiză care să arate difuzarea și intensitatea reală a acestor riscuri.

Vulnerabilități sociale in Europa
part 2

- așa-numitul „model social european” s-a bazat timp de multe decenii pe o asociere strânsă între angajarea permanentă, stabilitatea în divizarea rolurilor în cadrul familiei nucleare și extinderea progresivă a garanțiilor de bunăstare.
- toate aceste condiții par să lipsească în prezent din cauza nesiguranței mai mari a locului de muncă și a discontinuității în consecință a veniturilor, a tensiunilor organizaționale care au loc în familie și a capacității slabe de inovare a sistemelor europene de bunăstare.
- luate împreună, aceste transformări și inacțiune provoacă o răspândire a vulnerabilității sociale în rândul populației.
- deși literatura despre „noile riscuri sociale” este acum destul de largă, până în prezent nu a existat nicio analiză care să arate difuzarea și intensitatea reală a acestor riscuri.

Noile riscuri sociale

- noi riscuri sociale apar în punctul în care se intersectează nesiguranța locului de muncă, instabilitatea veniturilor, fragilitatea crescând a sprijinului familiei și inerția instituțiilor de asistență socială.

- pot fi identificate cinci probleme critice principale.

- primul se referă la răspândirea „sărăciei integrate care include un grup mare de cetățeni europeni care se confruntă temporar sau sporadic cu o situație de sărăcie relativă.

- o zonă de „sărăcie tranzitorie” sau „sărăcie recurentă” afectează un total de 20-25% din populație în țările europene cu vârfuri în Europa de Sud și în Marea Britanie și niveluri mai scăzute în Europa continentală și țările scandinave.

- un alt semn care confirmă extinderea considerabilă a vulnerabilității economice este numărul de oameni din populația europeană care trăiesc chiar peste pragul standard al sărăciei.
- ceea ce reiese, prin urmare, este o zonă foarte largă de instabilitate a veniturilor în Europa.
- apropierea de pragul sărăciei și depășirea acestuia uneori nu determină neapărat o scădere în sărăcia permanentă.
- instabilitatea veniturilor indică o stare de viață caracterizată de stres economic puternic și o reducere marcată a nivelului de trai care este însoțită de o poziție financiară incertă.
- această condiție de fragilitate crește probabilitatea de excluziune socială atunci când apar evenimente negative (boală, șomaj, destrămare de familie etc.).mai mult, ea constituie în sine o condiție de dificultate care are efect asupra condițiilor de viață.

- **o a doua** problemă se referă la răspândirea lipsei de locuințe legate de dificultăți de accesibilitate sau inadecvare a locuinței: situații care expun oamenii instabilității sociale și solicitărilor financiare, dar care nu se traduc direct sau neapărat în dificultăți severe sau lipsă de adăpost.
- Țările europene au înregistrat o îmbunătățire semnificativă a condițiilor de locuire ale cetățenilor lor în ultimele trei decenii.
- aproximativ trei sferturi din populația Europei de Vest deține astăzi casa în care locuiesc.
- chiar și dificultățile tradiționale, cum ar fi supraaglomerarea, au fost parțial depășite.
- Cu toate acestea, în mod destul de paradoxal, această creștere a venit cu tensiuni și dificultăți tot mai mari, în principal ca urmare a creșterii costurilor locuințelor și a schimbărilor pe piața imobiliară.
- co-prezența acestor două fenomene – creșterea gradului de proprietate și costurile mai mari ale locuințelor – a îngreunat mult accesul la o locuință pentru unele segmente ale populației.

- constatarea paradoxală este, prin urmare, că în Europa (și mai ales în unele zone ale acesteia) lipsa relativă de locuințe a crescut.
- conform datelor furnizate, europenii care îndeplinesc cel puțin o condiție de lipsă de locuință reprezintă între 5 și 8 la sută din total, cu diferențe geografice marcate.
- astăzi, accesul la locuință constituie una dintre cele mai grele dificultăți întâmpinate de tineri în tranziția către maturitate, în special în zonele metropolitane.
- costurile uriașe ale accesului la locuințe contribuie nu numai la scăderea nivelului de viață al gospodăriilor, ci și la întârzierea proiectelor de viață și la deprimarea așteptărilor pentru viitor.

- **o a treia problemă** se referă la răspândirea locurilor de muncă și a carierelor în care munca este nesigură și temporară.
- angajații temporari cu vârsta peste 25 de ani din UE-27 ca procent din totalul lucrătorilor au crescut de la 8% în 2015 la 11% în 2020.
- procentul actual pentru femei este de 12 la sută.
- în ultimii ani, procentul lucrătorilor temporari a depășit rata șomerilor, care a scăzut de la 10 la sută în 2015 la 7 la sută în 2020
- acest lucru s-a întâmplat în majoritatea țărilor europene, cu excepția țărilor continentale din zona germană și pentru Marea Britanie și Irlanda.

- răspândirea muncii temporare a fost considerată un factor de creștere a riscului de a obține un salariu mai mic, de a rămâne prinși în locuri de muncă în permanență nesigure și de excludere de pe piața muncii.
- aceste riscuri par a fi deosebit de ridicate pentru lucrătorii cu un nivel scăzut de educație și puține competențe profesionale.
- ca urmare a creșterii progresive a nivelului de educație al lucrătorilor în ultimul deceniu, s-a produs o reducere a proporției relative a lucrătorilor temporari cu studii scăzute.
- în aceeași perioadă, nesiguranța locului de muncă a devenit mai frecventă atât în industriile de servicii cu salarii mici, cât și în industriile cu înaltă calificare și foarte profesionalizate, contribuind astfel la polarizarea pieței muncii și afectând grupurile sociale care erau considerate în mod tradițional protejate împotriva riscurilor angajării temporare.
- grupul lucrătorilor temporari cu studii scăzute

- **al patrulea domeniu** critic este reconcilierea muncii cu îngrijirea copiilor.
- răspândirea acestei probleme depinde de creșterea constantă a ocupării forței de muncă feminine și de nevoia tot mai mare a familiilor de a avea doi salariați pentru a menține un venit satisfăcător.
- rata de activitate feminină a crescut în țările UE-25 cu 10% pe parcursul deceniului și în 2020 a atins 73% din totalul populației feminine în vârstă de muncă.
- diferența de gen s-a redus în aceeași perioadă cu o treime (de la –23 la –16 la sută).
- Cea mai evidentă consecință a creșterii participării femeilor pe piața muncii este răspândirea gospodăriilor cu venituri duble și reducerea paralelă a gospodăriilor tradiționale de sex masculin.
- acest lucru declanșează totuși tensiuni puternice în legătură cu reconcilierea muncii cu îngrijirea copiilor.

- creșterea constantă a participării femeilor pe piața forței de muncă face ca riscul de a nu reconcilia munca și îngrijirea copiilor este mai comun.
- este o problemă care are efecte negative nu doar asupra ocupării forței de muncă feminine și inegalităților de gen de pe piața muncii, ci și asupra altor două aspecte: expunerea familiilor cu copii mici la riscul sărăciei și dezechilibrul demografic tot mai mare al populației europene.
- problemele de reconciliere trebuie, așadar, luate în considerare în raport nu exclusiv cu oportunitățile de gen, ci și cu difuzarea altor probleme sociale.

- a doua problemă se referă la relația dintre ocuparea forței de muncă a femeilor și ratele de fertilitate.
- acești doi factori par să se coreleze de fapt pozitiv ca urmare a măsurilor publice menite să susțină costul copiilor și difuzarea serviciilor de îngrijire a copiilor.
- aceasta, împreună cu factorii culturali, explică de ce corelația este de fapt negativă pentru țările din sudul Europei și foarte scăzută pentru țările din Europa continentală.
- un aspect substanțial al problemei se referă la semnificația pe care cetățenii europeni o atribuie responsabilităților de maternitate și familiale.
- conform individualismului radical, reducerea decalajului de gen marchează o tendință clară spre individualizarea relațiilor sociale și a maternității.
- din această perspectivă, prezența unor politici generoase de îngrijire a copiilor constituie un sprijin puternic pentru urmărirea strategiilor individualiste și pentru egalitatea de gen.

- ultimul domeniu critic se referă la condiţiile de viaţă ale persoanelor în vârstă.
- cea mai importantă implicație se referă la creșterea numărului de persoane dependente care necesită asistență de îngrijire pe termen lung.
- dependența este destinată în viitor să devină mai frecventă ca urmare a speranței de viață care devine progresiv mai lungă.
- în plus, se va concentra tot mai mult în populația de peste 80 de ani.
- în 2020, în populația UE-25, existau aproximativ 17 milioane de persoane de peste această vârstă, reprezentând 4,5% din populație.numărul absolut este totuși destinat să crească rapid, parțial ca urmare a faptului că tot mai mulți oameni ating această vârstă.
- în timp ce populația totală va rămâne stabilă, populația de peste 80 de ani este destinată să crească cu aproximativ 3% pe an, dublându-se în aproximativ 30 de ani, reprezentând 7% din populația totală în 2025.

- familia constituie resursa de îngrijire primară a persoanelor dependente în toate ţările europene.
- Oesterle estimează că îngrijirea informală acoperă aproximativ trei sferturi din totalul îngrijirii persoanelor cu dizabilități în țările vest-europene: este un procent care indică rolul foarte secundar al protecției publice.
- pe lângă disparitățile dintre săraci și bogați determinate de caracterul rezidual al furnizării publice de îngrijire pe termen lung, apar noi probleme din cauza reducerii progresive a îngrijirii informale oferite de familii.

- un al doilea factor care slăbește capacitatea de îngrijire a rețelelor informale este creșterea participării femeilor pe piața muncii într-un context în care nu au avut loc progrese semnificative în serviciile publice de îngrijire la domiciliu.
- efectele ocupării forței de muncă mai mari ale femeilor asupra îngrijirii informale pentru persoanele în vârstă nu sunt clare.
- potrivit unui raport privind îngrijirea în șase țări europene, creșterea ratelor de activitate a femeilor nu reduce semnificativ activitatea de îngrijire atunci când aceasta este pentru câteva ore pe săptămână, în timp ce are un efect apreciabil asupra îngrijirii persoanelor care necesită asistență continuă, deplasarea acasă.
- îngrijire sau instituționalizare necesară.
- în general, deși există incertitudine cu privire la scăderea numărului de îngrijitori informali, este probabil ca timpul total petrecut cu îngrijirea să fie în scădere.

- aceste tendințe indică necesitatea dezvoltării de noi programe publice de îngrijire pe termen lung.
- unele țări au dezvoltat deja reforme în această direcție, făcând îngrijirea pe termen lung unul dintre domeniile de politici cele mai deschise inovației și experimentării.
- impactul dependenței va fi puternic nu numai din cauza numărului de persoane aflate în nevoie, ci și din cauza complexității potențialelor efecte indirecte negative.
- îmbătrânirea este menită să creeze presiuni considerabile asupra tiparelor tradiționale de îngrijire, punând sub presiune organizarea familiilor și integritatea relațiilor dintre generații.
- prezența unei persoane dependente în familiile cu venituri mici poate crește riscul de sărăcie.
- numărul persoanelor vârstnice dependente care trăiesc singure va crește, provocând noi probleme pentru serviciile de îngrijire comunitară.

- dificultățile în dezvoltarea sistemelor publice de protecție vor crește nevoia de servicii private și acest lucru va expune cele mai sărace grupuri din populație la riscuri suplimentare.
- cu alte cuvinte o reorganizare socială va avea loc în viitor în jurul dependenței.
- dependența va provoca în același timp integritatea relațiilor dintre generații în cadrul familiilor și capacitatea politicilor publice de a oferi protecție celor mai dezavantajați.
- va cere construirea unui sistem de îngrijire în care va fi deosebit de dificil să se garanteze echitatea socială și standardele de calitate în același timp.

III.2 Procesele de integrare și provocarea coeziunii sociale în UE

- Atunci când sunt depuse eforturi insuficiente sau ineficiente pentru asigurarea integrării, noii veniți pot deveni marginalizați, astfel mai vulnerabili la riscuri de tot felul, de exemplu, lipsa oportunităților educaționale, barierele lingvistice și incapacitatea de a găsi un loc de muncă decent.
- Nu este de mirare că cei implicați în migrația internațională din toate sferele – guverne, mediul academic, sectorul privat – au acordat o atenție din ce în ce mai mare temelor de integrare și coeziunea socială a migranților.
- În ciuda acestui interes în creștere, nu există un consens cu privire la ceea ce implică pe deplin integrarea efectivă a migranților și coeziunea socială, dacă programele ar trebui să vizeze atât migranții temporari, cât și cei permanenți și dacă politicile și programele de coeziune socială sunt la fel de relevante pentru țările de destinație ca și pentru țările de origine.
- Într-adevăr, însăși terminologia legată de integrare și coeziune socială este foarte contestată și rămân întrebări cu privire la modul în care „integrarea” se referă la „incluziune”, dacă „incluziunea socială” este sinonimă cu „integrare” sau dacă „coeziunea socială” este o relație mai neutră.

Multiculturalsim

- prima definitie:
- Multiculturalismul este coexistența unor culturi diverse, în care cultura include grupuri rasiale, religioase sau culturale și se manifestă în comportamente obișnuite, ipoteze și valori culturale, modele de gândire și stiluri de comunicare.

- a 2-a definitie:
- într-un sens descriptiv, multicultural este pur și simplu un termen care descrie diversitatea culturală și etnică a lumii contemporane.

- A 3-a definiție:
- ca politică publică, multiculturalismul cuprinde măsuri guvernamentale menite să răspundă diversității în creștere rapidă.
- Este o politică de gestionare a consecințelor diversității culturale în interesul individului și al societății în ansamblu.

- A 4-a definiție:
- Multiculturalismul poate fi definit ca „practica de a acorda un accent egal nevoilor și contribuțiilor tuturor grupurilor culturale, în special grupurilor minoritare subreprezentate în mod tradițional, într-o societate.
- Tendințele recente au stimulat membrii societății să se implice în acte de multiculturalism în timp ce învață să aprecieze și să celebreze diferențele dintre indivizi.
- „Diversitatea cuprinde diferențele de nivel de educație, gen, etnie, rasă, vârstă, orientare sexuală, religie, mediul socio-economic și abilități fizice.
- Fiecare element al diversității asigură și adaugă o componentă unică și esențială pentru a beneficia societatea în general.

Multiculturalismul înseamnă a fi format din indivizi din diferite grupuri, distincte din punct de vedere cultural!

cuvintele cheie de reținut sunt diverse și distincte = egalitate, toți venim din medii diferite și toți suntem crescuți diferit

- 2 tipuri de egalitate într-o societate multiculturală:
- Egalitatea formală (este convingerea că, pentru corectitudine, oamenii trebuie să fie tratați în mod constant sau egal în orice moment)

&

- Egalitatea de fond (depășește elementele de bază ale recunoașterii egalității tuturor și identifică diferențele dintre grupurile de oameni cu scopul pe termen lung de o mai bună înțelegere)

Egalitatea formală – avantaje și dezavantaje

- un avantaj al egalității formale este că produce un set scris de principii și reguli care sunt urmate pentru toate deciziile de afaceri.
- Când se aplică universal și fără prejudicii, un set general de reguli nu favorizează nicio parte.
- Dezavantaje:
- Fără o înțelegere mai profundă a culturii
- Te simti dezavantajat la locul de munca
- Nu se ajunge niciodată la rădăcina inegalității
- Încurajarea unei culturi disjunse la locul de muncă
- Ducând la rezultate inegale în practicile de angajare

Egalitatea de fond

- depășește elementele de bază ale recunoașterii egalității tuturor și identifică diferențele dintre grupul de oameni cu scopul pe termen lung al unei mai bune înțelegeri
- încercări de a îndepărta avantajele sistematice oferite grupurilor majoritare
- luați în considerare diferențele și încercați să vă adaptați la ele
- mai multe drepturi pentru indivizi mai putin pentru majoritate

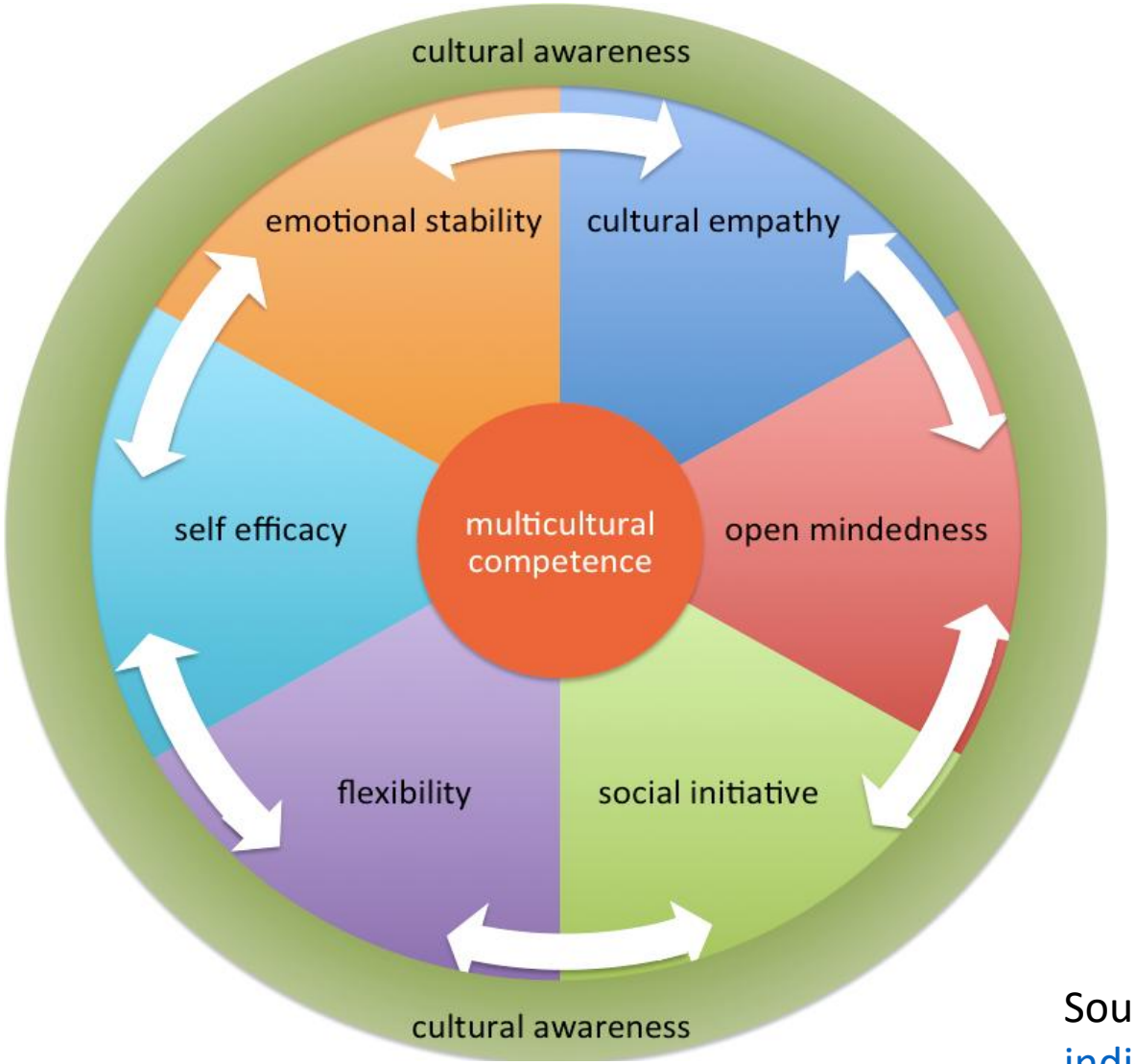
Multiculturalismul din alt punct de vedere

- Ideologiile și politicile multiculturale variază foarte mult, de la susținerea respectului egal față de diferitele culturi dintr-o societate, la o politică de promovare a menținerii diversității culturale, la politici în care autoritățile se adresează persoanelor din diferite grupuri etnice și religioase. definite de grupul din care fac parte.
- Multiculturalismul care promovează menținerea caracterului distinctiv al mai multor culturi este adesea în contrast cu alte politici de așezare, cum ar fi integrarea socială, asimilarea culturală și segregarea rasială. Multiculturalismul a fost descris ca un „bol de salată” și „mozaic cultural”

- 5 factori diferiți ai multiculturalismului
- fapt social
- Ideologie
- o modalitate de a înțelege diferențele
- o necessitate
- un proces

Multiculturalismul ca un fapt social

- Fiecare societate din lumea globalizată de astăzi are diversitate!
- Cum măsurăm asta?
- Care sunt indicatorii?

Source: https://oppimateriaalit.jamk.fi/soulbusecoach/2-six-indicators-of-multicultural-competence/

Multiculturalismul ca ideologie

- aceasta poate fi văzută ca parte a unei ideologii politice
- ca răspuns la felul în care salutăm diversitatea
- cum susținem și acceptăm diferite grupuri

Multiculturalismul felul în care înțelegem diferențele

- Reprezintă o metodologie care să ne facă să înțelegem și să gestionăm diferențele
- Poate fi implementat la nivel social, dar și la nivel individual

Multiculturalismul ca o necesitate

- reprezintă un punct de vedere pragmatic
- un instrument politic
- Multiculturalismul este gestionarea diferențelor de către statul național
- este o necesitate pentru a gestiona diferențele

Multiculturalism ca un proces

- procesul de multiculturalism este specific fiecărei societăți – este legat de istoria și dezvoltarea societății
- pentru a înțelege procesul și pentru a face procesul eficient trebuie să privim înapoi în istoria prezentului și, de asemenea, în viitor

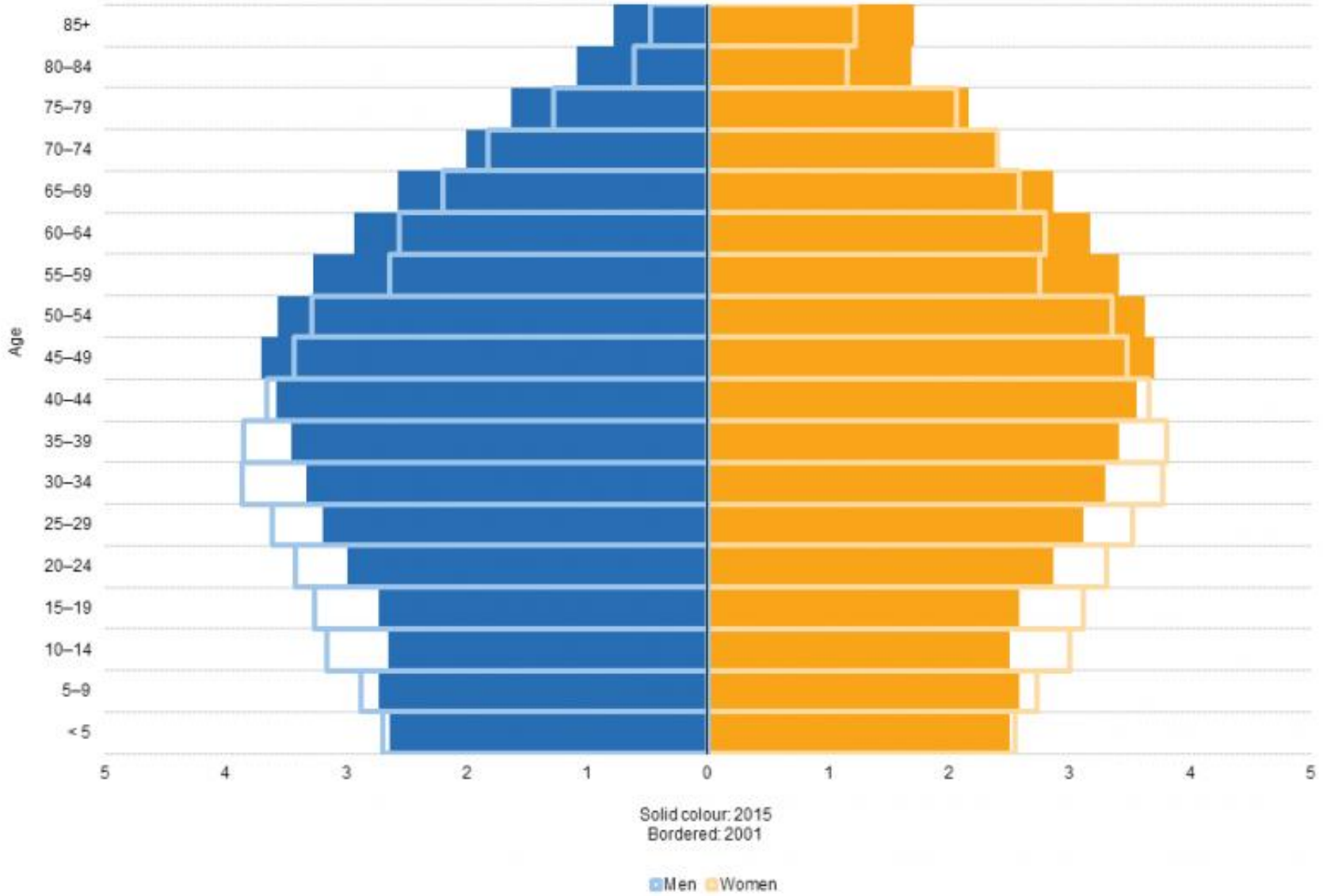
Multiculturalism în Europa

- în zilele noastre, UE se confruntă cu schimbări demografice fără precedent (o populație îmbătrânită, rate scăzute ale natalității, structuri familiale în schimbare și migrație).
- conform CE, este important, atât la nivelul UE, cât și la nivel național, revizuirea și adaptarea politicilor existente.
- răspunsuri politice cheie pentru gestionarea schimbărilor demografice, printre care primirea și integrarea migranților în Europa

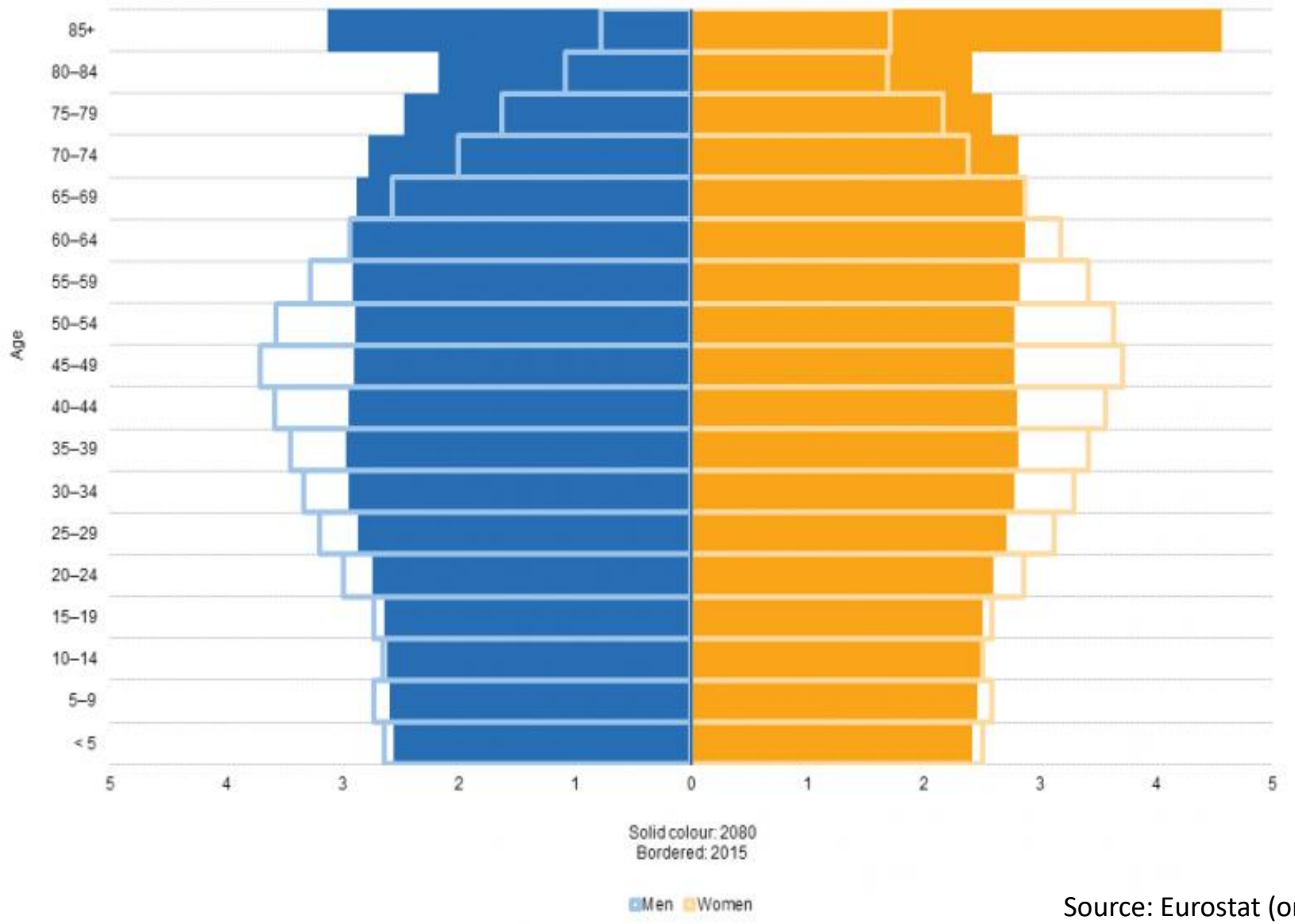
Vârsta populației UE între 2005-2015

	0–14 years old		15–64 years old		65 years old or over	
	2005	2015	2005	2015	2005	2015
EU-28 (*)	16.3	*15.6*	67.2	*65.6*	16.6	*18.9*
Belgium (*)	17.2	17.0	65.6	64.9	17.2	18.0
Bulgaria	13.7	13.9	68.9	66.2	17.4	20.0
Czech Republic	14.9	15.2	71.1	67.0	14.1	17.8
Denmark	18.8	17.0	66.1	64.4	15.0	18.6
Germany (*)	14.5	13.2	66.9	65.8	18.6	21.0
Estonia (*)	15.4	16.0	68.0	65.2	16.6	18.8
Ireland	20.7	*22.1*	68.2	*64.9*	11.1	*13.0*
Greece	15.1	14.5	66.7	64.5	18.3	20.9
Spain	14.5	15.2	69.0	66.3	16.6	18.5
France (*)	18.7	*18.6*	65.1	*63.0*	16.3	*18.4*
Croatia (*)	15.9	14.7	66.7	66.5	17.3	18.8
Italy	14.1	13.8	66.4	64.5	19.5	21.7
Cyprus	19.9	16.4	68.0	69.0	12.1	14.6
Latvia	15.0	15.0	68.4	65.6	16.6	19.4
Lithuania	17.1	14.6	67.1	66.6	15.8	18.7
Luxembourg (*)	18.6	16.7	67.3	69.2	14.1	14.2
Hungary (*)	15.6	14.5	68.8	67.6	15.6	17.9
Malta	17.6	14.3	69.0	67.2	13.3	18.5
Netherlands	18.5	16.7	67.5	65.4	14.0	17.8
Austria	16.1	14.3	67.9	67.2	15.9	18.5
Poland (*)	16.7	15.0	70.2	69.5	13.1	15.4
Portugal	16.0	*14.4*	66.8	*65.4*	17.2	*20.3*
Romania	17.5	*15.5*	68.4	*67.5*	14.2	*17.0*
Slovenia (*)	14.4	14.8	70.2	67.3	15.3	17.9
Slovakia	17.1	15.3	71.3	70.7	11.7	14.0
Finland	17.5	16.4	66.6	63.7	15.9	19.9
Sweden	17.6	17.3	65.2	63.1	17.2	19.6
United Kingdom	18.1	*17.7*	65.9	*64.6*	15.9	*17.7*
Iceland	22.3	20.4	65.9	66.1	11.8	13.5
Liechtenstein	17.6	15.1	71.3	68.9	11.1	16.0
Norway	19.7	18.0	65.6	65.8	14.7	16.1
Switzerland (*)	16.3	14.9	67.9	67.3	15.8	17.8
Montenegro (*)	20.8	18.5	66.7	67.8	12.5	13.7
FYR of Macedonia (*)	20.0	16.8	69.1	70.5	10.9	12.7
Albania	26.5	18.6	65.1	69.0	8.3	12.5
Serbia (*)	15.8	14.4	67.0	67.2	17.1	18.5
Turkey	27.5	24.3	65.9	67.8	6.7	8.0

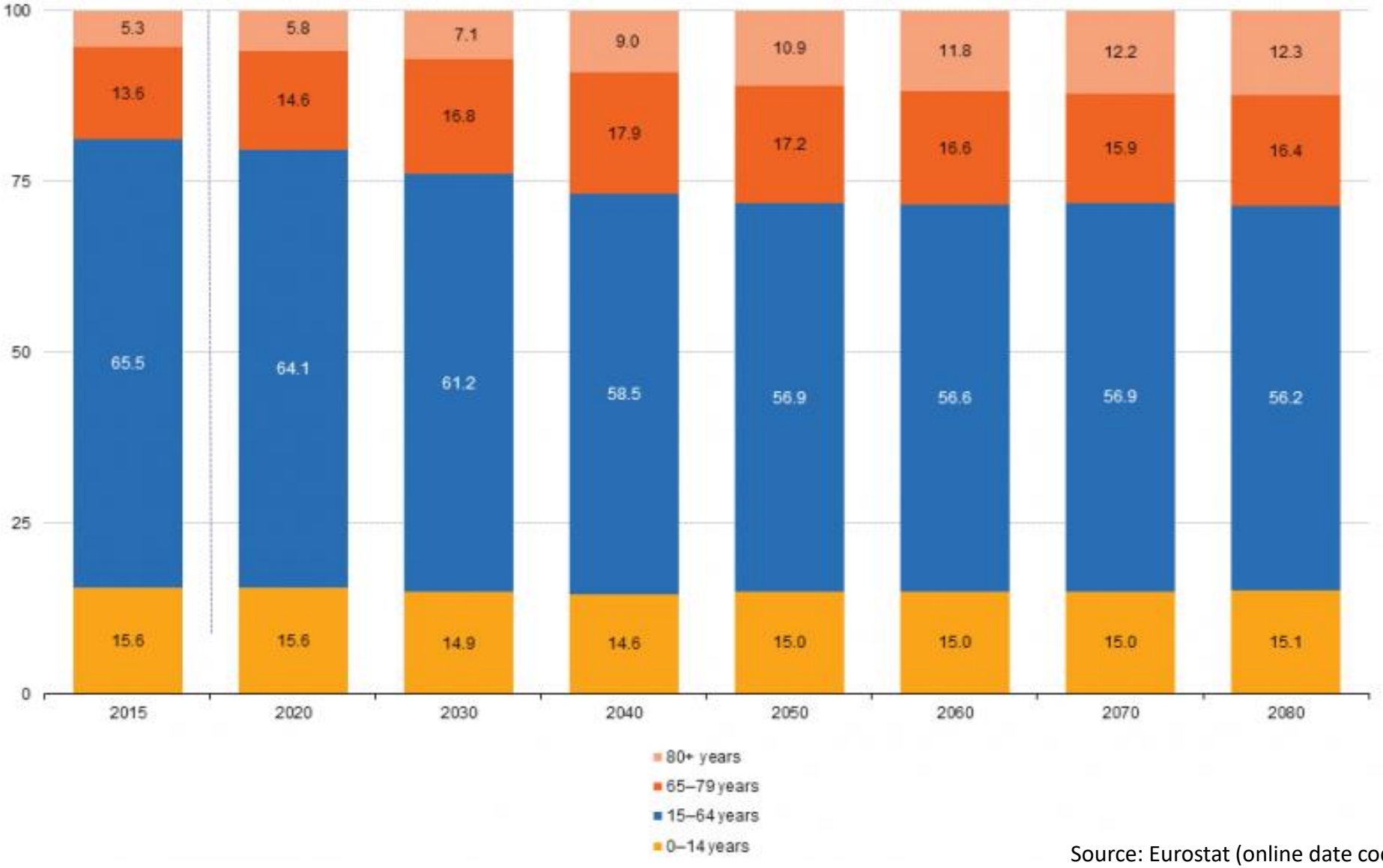
(*) Break in time series in various years between 2005 and 2015.
(*) The population of unknown age is redistributed for calculating the age structure.
Source: Eurostat (online data code: demo_pjanind)

Source: Eurostat (online date code: demo_pjanind)

Source: Eurostat (online date code: demo_pjanind)

Source: Eurostat (online date code: demo_pjanind)

Ingrediente pentru un mediu multicultural de succes!

- pentru a face un mediu multicultural de succes, trebuie în primul rând ca oamenii, indivizii să fie multiculturali: să comunice în limbi străine, să fie toleranți și să învețe cât de mult pot din alte culturi.
- mai ales este important să înveți despre aspectele comunicării non-verbale, autoritate, organizare socială, negociere, percepție a timpului, moduri de interacțiune.

- Al doilea ingredient este că organizația, compania trebuie să treacă de la faza pasivă de recunoaștere a diversității la un management activ al diferențelor culturale, ceea ce va oferi șanse egale tuturor.

- În al treilea rând, o cultură organizațională puternică bazată pe respect reciproc, cod comun cu reguli stricte de comportament și comunicare și implicarea lor constantă în susținerea managementului poate elimina multe dintre posibilitățile de conflict bazate pe diferențele culturale.
- Gândiți-vă la istoria dvs. personală, profesională și academică pentru exemple de când ați demonstrat aceste abilități esențiale.

Civic Integration

- de la începutul anului 2000, politicile de integrare civică a imigranților adoptate de majoritatea statelor vest-europene.
- noutatea politicii este cel puţin dublă.- integrarea nu mai este lăsată la liberul joc al instituțiilor societății, cum ar fi piața muncii sau educația, ci se încearcă să fie adusă sub controlul conștient și concertat al statului
- În acest sens, integrarea civică este echivalentă cu ascensiunea integrării conduse de stat ca atare, înlocuind dominația anterioară a laissez-faire, completată de intervenții în principal locale.
- 2. - integrarea civică îmbină măsuri care favorizează integrarea imigranților cu măsuri de selecție și control al acestora, astfel încât integrarea și politica de imigrare să nu mai fie domenii separate.
- Contopirea funcțiilor de integrare și control sub auspiciile integrării civice poate fi adevărata inovație europeană în politica de migrație.

- integrarea civică se practică astăzi în cel puţin nouă ţări vest-europene
- termenul în sine este o traducere aproximativă în engleză a substantivului olandez inburgering, a cărui traducere literală ar fi „naturalizare”, „obișnuire” sau „aclimatizare”.
- Inburgering - termen legal - Legea olandeză din 1998 privind integrarea noilor veniti (Wet Inburgering Nieuwkomers, WIN).
- WIN i-a obligat pe noii imigranți în Țările de Jos să urmeze un curs de integrare, care constă în lecții de limba olandeză și civică.
- obligația formală a imigranților de a dobândi limba societății gazdă și de a se familiariza cu instituțiile politice, istoria și cultura acesteia („civică”).
- Neîndeplinirea acestei obligații are consecințe punitive, de la pierderea prestațiilor sociale până la pierderea statutului de rezidență legală sau chiar la prima intrare, ca în cazul „integrării din străinătate”.

- Trei elemente caracterizează politica:
- politica are loc într-un context de deschidere generală a societăților europene către imigrația recurentă, mai degrabă decât unică.
- integrarea civică tinde să fie încadrată ca o retragere de la multiculturalism
- integrarea civică, în special în faza ei înainte de sosire, vizează migrația nedorită a familiei din țările mai puțin dezvoltate, în mare parte musulmane, care, în afară de refugiați, a constituit mult timp cea mai mare parte a migrației în Europa de Vest.

- Integrarea civică se întinde pe trei etape:
- Preintrare
- post-intrare (sau rezidenta)
- dobândirea cetățeniei
- cea mai mare noutate a integrării civice este de a fuziona integrarea imigranților cu controlul imigrației, care anterior fusese procesat de politici separate.

Fördern und fordern = suport si cerere

- motto-ul legii de integrare 2017/18 a refugiaților.
- caracteristica sa centrală este de a supune refugiații recunoscuți, care au fost anterior un grup privilegiat de migranți, cu o cale rapidă către reședința permanentă, stricturilor de integrare civică care guvernează regimul migrației obișnuite.
- fördern/support - include măsuri pentru integrarea rapidă a refugiaților pe piața muncii
- permise de ședere permanente și pentru refugiații recunoscuți, care anterior le-au fost înmânate automat, sunt acum condiționate de competența dovedită a limbii germane

Concluzii

- Politicile de integrare civică, evident, nu sunt toate dintr-o singură bucată, dar este înșelător să le vedem ca „fortificații” sau simple prelungiri ale unor moduri distincte la nivel național de a trata integrarea și cetățenia.
- integrarea civică este o politică nouă, la nivel național, care se bazează pe o critică a multiculturalismului ca promovare a segregării și a separării grupurilor (indiferent dacă acest lucru este adevărat sau nu)
- integrarea civică este în mare parte într-un registru liberal; nu marchează o revenire la asimilarea culturală
- Vă rog, amintiți-vă întotdeauna că diversitatea și multiculturalismul nu se referă doar la rasa sau religia unei persoane, ci includ și tradiții, gânduri și perspective.
- este foarte important să arătați/comunicați prin comportamentul dvs., modul de gândire, chiar și CV-ul viitorilor manageri de angajare că demonstrați respect și apreciere pentru opinii diferite și sensibilitate față de cei care pot fi diferiți decât dvs.

III. 3 Politica UE de integrare a migranților

- În ultimii douăzeci de ani, UE a dezvoltat o politică care vizează integrarea migranților în societățile de primire. A fost avansat mai întâi fără o competență juridică, printr-un mozaic de instrumente soft law. https://journals.openedition.org/irpp/396
- Intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona în 2010 a conferit oficial UE un rol în materie, sugerând astfel o extindere a politicii sale de integrare.
- Pe măsură ce migrația a devenit o trăsătură structurală a societății europene, integrarea a căpătat o relevanță centrală, fie că este vorba despre migranți înșiși sau pentru economia UE în ansamblu.
- Pe măsură ce Europa îmbătrânește, proporția lucrătorilor în comparație cu cea a pensionarilor se micșorează, punând probleme evidente în susținerea atât a economiei UE, cât și a politicilor sociale ale statelor membre.

Tab. 1 – Evolution of the EU's funding scheme for the integration of migrants

Item	2007-2013 MFF	2014-2020 MFF	2021-2027 MFF (COM proposal)
Fund name	European Fund for the Integration of third country nationals (EIF)	Asylum, Migration and Integration Fund (AMIF)	Asylum and Migration Fund (AMF)
Scope of the fund	*Narrow*, only integration	*Wide*, with safe-guards for asy-lum and integration	*Wide*, with no safeguard
Targeting principle	*Exclusive*, only third country nationals who are not beneficiaries of international protection	*Inclusive*, non-EU citizens	*Inclusive*, non-EU citizens with focus on short-term integration
Amounts (as per original legal act)	825 million	3,137 million	10,415 million
Of which explicitly for integration	*825 million (100%)*	*478 million (15.2%)*	*0*
Co-financing principle (EU's share)	50% 75% maximum	75% 90% maximum	75% 100% maximum
Implementation method (as per legal act)	93% shared management 7% direct/indirect management	88% shared management 12% direct/indirect management	60% shared management 40% shared or direct/indirect management
Substantive pol-icy directions	*High*, attempt to initi-ate convergence through implementa-tion of the CBPs and some level of coercion/incentive	*Low*, widely defined	*Low*, widely defined
Procedural constraints	*Low*, high discretion of central governments, weak partnership prin-ciple, no additionality principle.	*Medium*, stronger part-nership princi-ple, weak addi-tionality principle [6]	*High*, reinforced partnership principle, weak additionality principle [7]

6 Featured in Regulation 514/2014/EU, article 3(1), which reads "The Specific Regulations shall provi (...)

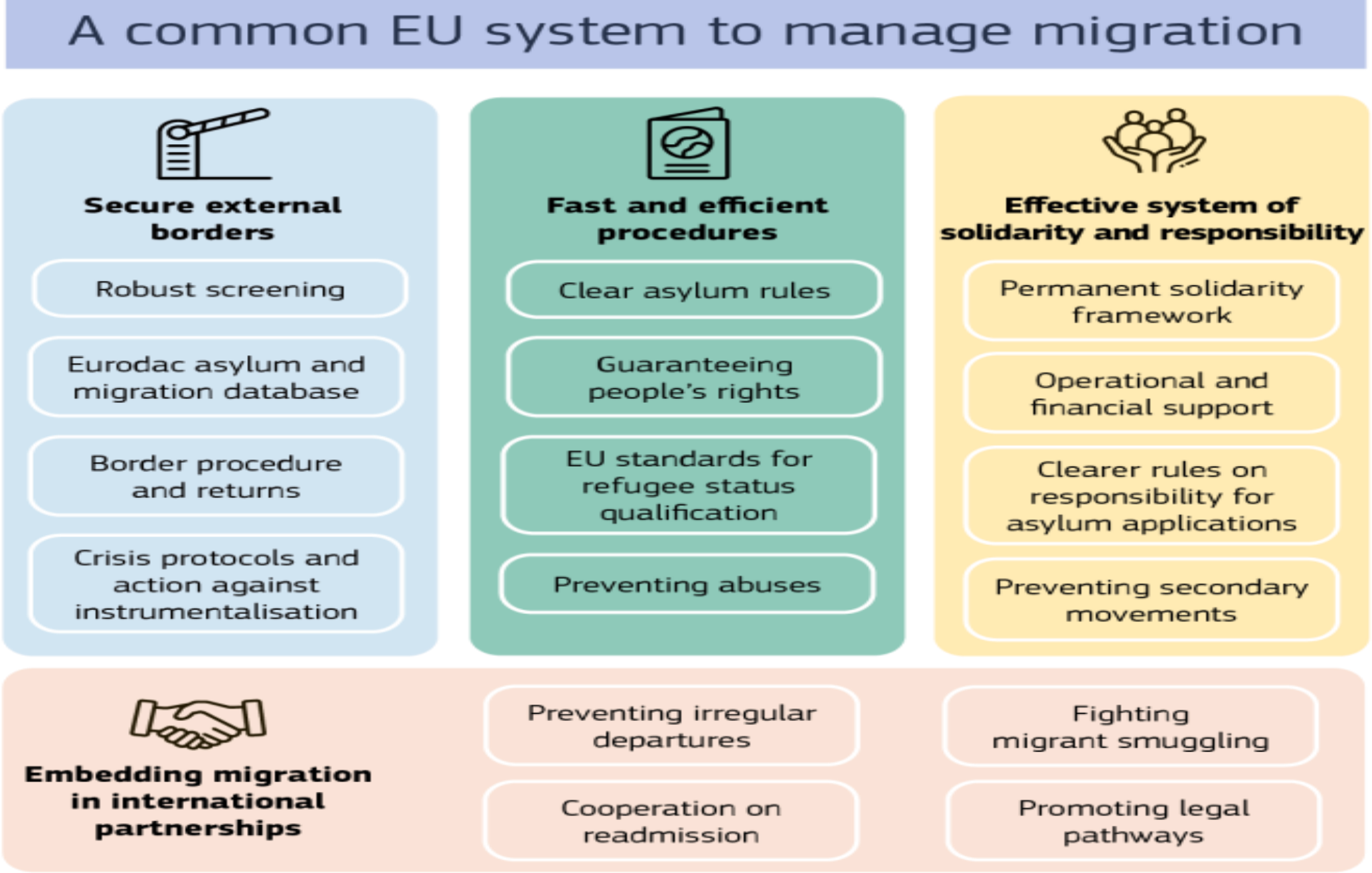
7 Featured in COM(2018) 471 final, article 7(1), which reads "Support provided under this Regulation (...)

Source: https://journals.openedition.org/irpp/396

III. 4 Planul de acțiune al UE pentru integrare și incluziune

- după cum se subliniază în noul Pact privind migrația și azilul, o politică de integrare și incluziune de succes este o parte esențială a unei politici de migrație și azil bine gestionate și eficiente. De asemenea, este esențială pentru coeziunea socială și pentru o economie dinamică care funcționează pentru toți.
- Planul de acțiune privind integrarea și incluziunea 2021-2027 propune acțiuni concrete pentru a sprijini statele membre și alte părți interesate relevante în depășirea provocărilor legate de integrare pentru migranți și cetățenii UE proveniți din familii de migranți.
- Deși guvernele naționale sunt în primul rând responsabile pentru implementarea politicilor sociale, UE joacă un rol cheie în sprijinirea statelor membre prin finanțare, consolidarea capacităților și crearea de noi parteneriate.https://home-affairs.ec.europa.eu/policies/migration-and-asylum/legal-migration-and-integration/integration/action-plan-integration-and-inclusion_en

- Pe baza realizărilor planului de acțiune din 2016 privind integrarea resortisanților țărilor terțe, planul de acțiune abordează barierele în materie de integrare în principalele domenii de politică: locuințe, educație, ocuparea forței de muncă și asistență medicală. În special, acțiunile vizează:
- **Educație și formare incluzive** de la copilăria timpurie până la învățământul superior, cu accent pe recunoașterea mai rapidă a calificărilor și învățarea limbilor străine, cu sprijin din fonduri UE.
- **Îmbunătățirea oportunităților de angajare și** a recunoașterii competențelor pentru a valorifica pe deplin contribuția comunităților de migranți, în special a femeilor, și pentru a se asigura că acestea sunt sprijinite pentru a-și atinge întregul potențial. Comisia colaborează cu partenerii sociali și economici și cu angajatorii pentru a promova integrarea pe piața muncii, pentru a sprijini antreprenoriatul și pentru a facilita recunoașterea și evaluarea competențelor de către angajatori.
- **Accesul egal la** servicii de sănătate pentru persoanele născute în afara UE și oportunități pentru statele membre de a face schimb de bune practici.
- Accesul la locuințe **adecvate și la prețuri accesibile** finanțate prin Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european Plus, Fondul pentru azil și migrație și Invest EU, precum și schimbul de experiență la nivel național, local și regional privind găsirea de soluții în materie de locuințe, combaterea discriminării pe piața locuințelor și combaterea segregării.
- Planul de acțiune va fi pus în aplicare prin mobilizarea **finanțării UE** și prin crearea de **parteneriate** cu toate părțile implicate: migranții, comunitățile-gazdă, partenerii sociali și economici, societatea civilă și sectorul privat. Acesta va încerca să modernizeze accesul la servicii prin utilizarea instrumentelor **digitale**. În cele din urmă, aceasta va îmbunătăți **baza de** date pentru dezvoltarea în continuare a politicilor și va asigura o bună monitorizare a rezultatelor.

Source: European Commission, Migration and Home Affairs (2026), Pact on Migration and Asylum
https://home-affairs.ec.europa.eu/policies/migration-and-asylum/pact-migration-and-asylum_en

Action Plan on Integration and Inclusion (2021-2027)	**principalul cadru strategic care ghidează politicile actuale ale UE privind incluziunea și alocarea fondurilor**
New Pact on Migration and Asylum	Adoptat în mai 2024, acest pachet major de reforme corelează procedurile de triere, gestionarea frontierelor și procedurile de azil cu mecanisme de incluziune și solidaritate.
Common Basic Principles for Immigrant Integration (CBPs)	cadrul de referință fundamental adoptat de Consiliu pentru a asigura standarde coerente de integrare în statele membre

Source: European Commission, Migration and Home Affairs (2026)
https://home-affairs.ec.europa.eu/policies/migration-and-asylum/migrant-integration/eu-integration-policy_en

Planul de acțiune promovează incluziunea pentru toți, recunoscând contribuția importantă a migranților la UE și abordând barierele care pot împiedica participarea și incluziunea migranților și a persoanelor cu un background de migrant în țările UE.

Acesta vizează barierele în calea integrării în principalele domenii de politică: locuințe, educație, ocuparea forței de muncă și asistență medicală.

European Commission, Migration and Home Affairs (2026), *EU* **Action Plan on Integration and Inclusion (2021-2027),** *https://home-affairs.ec.europa.eu/policies/migration-and-asylum/migrant-integration/eu-integration-policy_en* accessed in 23.05.26

Source: Vidal Lopez, Joana, (2024), Integration and Inclusion of Refugees and Migrants: Challenges and New Directions in Democracies, p.9

Bibliography

- C. W. Watson, *Multiculturalism*, Open University Press, Buckingham, Philadelphia, 2000
- Carrera, S. (2008). *Benchmarking Integration in the EU: Analyzing the Debate on Integration Indicators and Moving It Forward*. Gütersloh: Bertelsmann Foundation.
- Castles, S., de Haas, H. & Miller, M. J. (2013). *The Age of Migration. International Population Movements in the Modern World (5th ed.)*. Basingstoke: Palgrave Macmillan.
- Margit Feischmidt, *Multiculturalismul. O noua perspectiva stiintifica si politica despre cultura si identitate*, in Altera, nr. 12/1999
- Richard Rorty, *Demonizing the Academy*, in Robert Emmet Long (ed.), *Multiculturalism*, The H. W. Wilson Company, New York, 1997
- Bhikhu C. Parekh, *Rethinking Multiculturalism: Cultural Diversity and Political Theory***,** Harvard University Press, 2000
- Ella Shohat,Robert Stam**,** *Unthinking Eurocentrism: Multiculturalism and the Media*, Routledge, 2014
- Malory Nye, The Challenge of multiculturalism, 2014
- Tariq Modood, *Multiculturalism*, published on line DOI: 10.1002/9781118663202.wberen252, 2015
- Lentin, Alana and Titley, Gavin, *The Crises of Multiculturalism: Racism in a Neoliberal Age.* Zed Books Ltd, 2011
- Steven Vertovec,Steven Vertovec,Susanne Wessendorf, *Multiculturalism Backlash: European Discourses, Policies and Practices*, Routledge, 2010
- Urth, H. (2005). Building a Momentum for the Integration of Third-Country Nationals in the European Union. *European Journal of Migration and Law, 7*(2), 163–180.
- Sartori, Giovanni *Ce facem cu străinii? Pluralism vs. Multiculturalism* (Bucureşti, Editura Humanitas, 2007
- https://www.eurodiaconia.org/wordpress/wp-content/uploads/2017/09/FUND-11-17-Briefing-for-members-Migration-and-Funding-September-2017.pdf
- https://ec.europa.eu/home-affairs/financing/fundings/migration-asylum-borders/return-fund_en
- http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/policy/themes/social-inclusion/integration-of-migrants/toolkit-integration-of-migrants.pdf
- Christian Joppke (2017) Civic integration in Western Europe: three debates, West European Politics, 40:6
- http://revistapolis.ro/succes-sau-esec-al-modelului-multiculturalismului-in-uniunea-europeana/

- European Commission (2020): *Action Plan on Integration and Inclusion 2021-2027*, COM (2020) 758 final, p. 2-6
- Freedom House, Nations is Transit (2022): https://freedomhouse.org/report/nations-transit/2022/from-democratic-decline-to-authoritarian-aggression accessed 10.01.23
- Global Data Institute (2022): *IOM Displacement Tracking Matrix (DTM): Migration Trends in The Western Balkans 2022, p. 3-19*
- International Organization for Migration (2020): *South Eastern Europe, Central Europe and Central Asia Regional Strategy 2020-2024*, Vienna, p. 15-18
- Castles, S., de Haas, H. & Miller, M. J. (2013). *The Age of Migration. International Population Movements in the Modern World (5th ed.)*. Basingstoke: Palgrave Macmillan.
- Ella Shohat,Robert Stam**,** *Unthinking Eurocentrism: Multiculturalism and the Media*, Routledge, 2014
- Malory Nye, The Challenge of multiculturalism, 2014
- Tariq Modood, *Multiculturalism*, published on line DOI: 10.1002/9781118663202.wberen252, 2015
- Sartori, Giovanni *Ce facem cu străinii? Pluralism vs. Multiculturalism* (Bucureşti, Editura Humanitas, 2007
- https://www.eurodiaconia.org/wordpress/wp-content/uploads/2017/09/FUND-11-17-Briefing-for-members-Migration-and-Funding-September-2017.pdf
- https://ec.europa.eu/home-affairs/financing/fundings/migration-asylum-borders/return-fund_en
- http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/policy/themes/social-inclusion/integration-of-migrants/toolkit-integration-of-migrants.pdf
- Christian Joppke, Civic integration in Western Europe: three debates, West European Politics, 40:6, 2017
- http://revistapolis.ro/succes-sau-esec-al-modelului-multiculturalismului-in-uniunea-europeana/
- Polgár István, *The role of Civil Society organizations in migration management. Cooperation between public authorities and civil society actors at the EU's South Eastern Borders*, in *Civil Szemle* XX/4, 2023 p. 27-41
- Polgár István, *Tools and Models of Minority Integration in the European Social Space, in Adapting Ethnic Groups to the European Union Social Space*, in Karla Melinda Barth, Mircea Brie, Dragoș Dărăbăneanu, István Polgár, *Adapting Ethnic Groups to the European Union Social Space*, Lambert Academic Publishing, 2019, p. 183-201
- Mircea Brie, Karla Barth, Dragoș Dărăbăneanu, Polgár István, Maria-Cristina Florescu, Marius Țepelea, Ioan Sorin Cuc, *Integrarea europeană și reformarea educației românești. Comunicarea interculturală și dialogul multiethnic*, Debrecen University Press, ISBN 978-963-473-425-1; 2021, p. 273
- Karla Melinda Barth, Mircea Brie, Dragoș Dărăbăneanu, Polgár István, *The Role of Intercultural Communication in Adapting Ethnic Groups to the European Union Social Space*, *Lambert Academic Publishing*, 2019, p. 572, ISBN 978-620-0-45841-4
- Mircea Brie, Polgár István, Florentina Chirodea (coord.), *European Union. Identity, Diversity and Integration*, supliment *Analele Universităţii din Oradea, Seria Relaţii Internaţionale şi Studii Europene*, Oradea, 2012, p. 343, ISBN 978-606-10-0945-9
- Mircea Brie, Istvan Jozsef Polgar, Istvan Peter Nemeth, Laurentiu Petrila, Orsolya Falus, Zoltan Zakota, (eds), *The Role of Civil Society in the Democratization and European Integration Process of Central and Eastern Europe*, Civil Szemle XX/4, Budapest, 2023, p. 295
- Polgar Istvan, Vasile Cucerescu, Radics Zsolt (eds.), *Minorities and European Frontiers Eurolimes*, nr. 22, , Oradea, 2016, p.211